Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
C-serie

C/2025/6534

4.12.2025

RICHTSNOEREN VAN DE COMMISSIE

Bekendmaking van de Commissie: richtsnoeren voor de toepassing in de praktijk van definities voor locaties, inrichtingen en installaties, zoals vastgesteld in artikel 13, punt h), van de verordening betreffende het portaal voor industriële emissies (Verordening (EU) 2024/1244)

(Voor de EER relevante tekst)

(C/2025/6534)

Deze mededeling van de Commissie is bedoeld om nationale autoriteiten te ondersteunen bij de toepassing van Verordening (EU) 2024/1244. Alleen het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft de bevoegdheid om een bindende interpretatie van het EU-recht te geven.

De richtsnoeren zijn opgesteld door het Europees Milieuagentschap met ondersteuning van het Europees Thematisch Centrum voor de menselijke gezondheid en het milieu. De Commissie spreekt haar erkentelijkheid uit voor de waardevolle bijdragen van de leden en waarnemers van de deskundigengroep voor de verordening betreffende het portaal voor industriële emissies, die actief betrokken waren bij het project en, onder meer in workshops en schriftelijke raadplegingen, waardevolle input hebben geleverd.

INHOUD

Samenvatting 4

1. Inleiding 4

2. De geografische hiërarchie 5

3. Definities 7

3.1. Locatie 7

3.2. Inrichting 8

3.3. Installatie 9

3.4. Deel van de installatie 10

4. Indelen van IEPR-rapportage-eenheden 10

4.1. Vaststellen of een industriële locatie onder de IEPR-rapportageverplichting valt 11

4.2. Vaststellen of een inrichting onder de IEPR-rapportageverplichting valt 12

4.3. Vaststellen of een installatie onder de IEPR-rapportageverplichting valt 12

4.3.1. Vaste technische eenheid 13

4.3.2. Rechtstreeks samenhangende activiteiten 15

5. Voorbeelden van sectoren 16

5.1. Elektriciteitssector 16

5.2. Afvalsector 18

5.3. Raffinaderij en petrochemische locatie 19

5.4. Farmaceutische locatie 20

5.5. Waterlozingen vanuit meerdere installaties op dezelfde locatie 22

5.6. Installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij en slachthuizen 24

5.7. Buiten de IED vallende sectoren en activiteiten 25

5.7.1. Middelgrote stookinstallaties 25

5.7.2. Ondergrondse mijnbouw en aanverwante activiteiten, met inbegrip van de onshore- of offshorewinning van ruwe olie of gas (voor zover deze activiteiten niet onder bijlage I bij de IED vallen) 25

5.7.3. Dagbouw en steenwinning (voor zover deze niet onder bijlage I bij de IED vallen en bij een effectief productieareaal van 25 hectare) 25

5.7.4. Zuiveringsinstallaties voor stedelijk afvalwater (met een capaciteit van 100 000 bevolkingsequivalenten of meer) 28

5.7.5. Aquacultuur op basis van diervoeders met een productiecapaciteit van meer dan 500 ton per jaar 28

5.7.6. Installaties voor het bouwen en/of ontmantelen van schepen en voor het verven of het verwijderen van verf van schepen met een capaciteit voor schepen van 100 meter of langer 30

5.7.7. Elektrolyse van water voor de industriële productie van waterstof — niet onder bijlage I bij de IED vallende installaties 30

6. Conclusie 30

Lijst van afkortingen

Afkorting	Naam
EEA	Europees Milieuagentschap
E-PRTR	Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen
IED	richtlijn inzake industriële emissies en emissies uit de veehouderij
IEPR	verordening betreffende het portaal voor industriële emissies
Inspire	infrastructuur voor ruimtelijke informatie in Europa
RMSI	richtlijn inzake middelgrote stookinstallaties
VN/ECE	Economische Commissie van de Verenigde Naties voor Europa
RWZI	rioolwaterzuiveringsinstallatie

SAMENVATTING

Op grond van artikel 13, punt h), van Verordening (EU) 2024/1244 (de "verordening betreffende het portaal voor industriële emissies" of "de IEPR") moet de Commissie, bijgestaan door het Europees Milieuagentschap en in overleg met de lidstaten, richtsnoeren ter ondersteuning van de uitvoering van de verordening opstellen en deze regelmatig actualiseren. In de richtsnoeren wordt uiteengezet op welke wijze de definities van locaties, inrichtingen en installaties zoals vastgelegd in de verordening, in de praktijk moeten worden toegepast.

Deze richtsnoeren bieden een kader voor nauwkeurige en samenhangende rapportage van milieugegevens over industriële locaties in de EU. Zij zijn bedoeld om het volgende te verduidelijken: i) de definities van "site", "inrichting" en "installatie" zoals vastgelegd in Verordening (EU) nr. 1089/2010 van de Commissie ([1]) (infrastructuur voor ruimtelijke informatie in Europa (Inspire-verordening)), door deze in overeenstemming te brengen met die in de IEPR, d.w.z. respectievelijk "locatie", "inrichting" en "installatie"; en ii) de definitie van een installatie in Richtlijn 2010/75/EU inzake industriële emissies (IED), gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2024/1785 ([2]). In dit document wordt toegelicht op welke manier deze definities passen in de hiërarchische rapportagestructuur die in het kader van de Inspire-verordening is vereist voor het uitwisselen van ruimtelijke gegevens.

Belangrijke onderdelen omvatten richtsnoeren voor: i) het identificeren van locaties, inrichtingen en installaties; ii) het beschrijven van de technische en operationele verbindingen tussen industriële eenheden; en iii) het bepalen wanneer meerdere installaties als één enkele inrichting moeten worden beschouwd. In dit document wordt ook ingegaan op (daarmee) "rechtstreeks samenhangende activiteiten", waarmee bij de rapportage van emissies van een installatie rekening moet worden gehouden.

Deze richtsnoeren bieden diverse voorbeelden ter ondersteuning van de rapportage in het kader van de IEPR. Zij zijn echter niet volledig en omvatten niet alle mogelijke gevallen. Het is aan de bevoegde rapporterende autoriteit in elke lidstaat om, rekening houdend met de nationale context, de richtsnoeren toe te passen.

1. INLEIDING

De verordening betreffende het portaal voor industriële emissies (IEPR) ([3]) is op 24 april 2024 vastgesteld en vervangt de verordening betreffende het Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen (E-PRTR) ([4]). Hiermee wordt een geïntegreerd register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen op EU-niveau ingesteld en wordt derhalve uitvoering gegeven aan het Protocol betreffende registers inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen van de Economische Commissie van de Verenigde Naties voor Europa (VN/ECE) ([5]), doorgaans aangeduid als het PRTR-protocol of het Protocol van Kiev. De eerste rapportage op grond van de herziene verordening zal plaatsvinden in 2028, wanneer de lidstaten aan de Commissie voor het verslagjaar 2027 gegevens rapporteren over uitstoot en overbrengingen, het gebruik van hulpbronnen en andere contextuele informatie van industriële installaties.

Met de IEPR wordt het rapportageniveau voor uitstoot ten opzichte van het E-PRTR gewijzigd, doordat niet langer het niveau van de inrichting (die een of meer installaties kan omvatten) maar dat van de installatie wordt gebruikt. Hierdoor is een betere afstemming en overeenstemming mogelijk met Richtlijn 2010/75/EU inzake industriële emissies (IED), zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) (EU) 2024/1785 inzake industriële emissies en emissies uit de veehouderij ([6]), op grond waarvan industriële emissies worden gereguleerd door middel van vergunningverlening voor installaties. De IEPR kan derhalve de doelstellingen en uitvoering van de IED beter ondersteunen en de doeltreffendheid van de IED evalueren. Bij het opstellen van deze richtsnoeren is rekening gehouden met de compilatie van antwoorden van het DG Milieu over de uitvoering van de richtlijn inzake industriële emissies in "Answers Given by DG Environment on the Implementation of the Industrial Emissions Directive — Chapter 1", van 18 januari 2019 ([7]).

Verwacht wordt dat de overgang naar rapportage op installatieniveau een beperkte invloed zal hebben op de rapportage van uitstoot van de meeste industriële activiteiten waarbij één enkele inrichting één enkele installatie omvat. In andere, meer diverse en complexe situaties zullen richtsnoeren en aanbevelingen nodig zijn om te kunnen omgaan met de gewijzigde rapportagestructuur en om de in de IEPR vastgelegde definities van locaties, inrichtingen en installaties in de praktijk toe te passen. De verplichting tot het ontwikkelen van dergelijke richtsnoeren door de Commissie, daarbij bijgestaan door het Europees Milieuagentschap (EEA) en in overleg met de lidstaten, vloeit voort uit artikel 13, punt h), van de IEPR.

([1]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=CELEX%3A02010R1089-20231119.
([2]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=CELEX%3A02010L0075-20240804.
([3]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=CELEX%3A32024R1244&qid=1716560231787.
([4]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=celex%3A32006R0166.
([5]) https://unece.org/DAM/env/pp/prtr/Protocol%20texts/PRTR_Protocol_e.pdf.
([6]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=CELEX%3A02010L0075-20240804.
([7]) https://circabc.europa.eu/ui/group/06f33a94-9829-4eee-b187-21bb783a0fbf/library/cbcfa4fc-cb8e-4cd7-bf7a-cbba10c28fb4?p=1&n=10&sort=modified_DESC.

Met deze richtsnoeren wil Commissie aan die eis voldoen door: i) voorbeelden te geven van wat wordt verstaan onder een locatie, een inrichting en een installatie; ii) sectorspecifieke voorbeelden te geven van relaties tussen inrichtingen en installaties; en iii) aanbevelingen te doen over de wijze waarop deze voor de rapportage van industriële emissies moeten worden toegepast en behandeld. Een belangrijk doel van dit document is het vaststellen van een gemeenschappelijk begrip van de termen "inrichting" en "installatie" in de context van IEPR-rapportage door industriële exploitanten en bevoegde autoriteiten van de lidstaten. Het verwezenlijken van dit doel zal zorgen voor een hogere mate van consistentie en nauwkeurigheid van de gerapporteerde gegevens.

Deze richtsnoeren bieden diverse voorbeelden ter ondersteuning van de rapportage in het kader van de IEPR. Zij zijn echter niet volledig en omvatten niet alle mogelijke gevallen. Het is aan de betrokken bevoegde rapporterende autoriteit in elke lidstaat om deze toe te passen, rekening houdend met de nationale omstandigheden.

Deze richtsnoeren zijn als volgt ingedeeld:

— in onderdeel 2 worden de hiërarchische rapportageniveaus binnen industriële productielocaties beschreven;

— in onderdeel 3 worden de verschillende hiërarchische niveaus gedefinieerd;

— in onderdeel 4 wordt toegelicht op welke wijze kan worden vastgesteld op welke locaties, inrichtingen en installaties IEPR-rapportage van toepassing is en worden nadere bijzonderheden over technische eenheden en technische verbanden verstrekt;

— in onderdeel 5 worden verschillende voorbeelden gegeven van relaties tussen inrichtingen en installaties;

— in onderdeel 6 zijn slotopmerkingen opgenomen en worden bronnen voor verder advies vermeld.

Het EU-register inzake industriële locaties ("EU Registry on Industrial Sites") is bij Uitvoeringsbesluit (EU) (EU) 2018/1135 ([8]) van de Commissie vastgesteld. Deze richtsnoeren zijn bedoeld als aanvulling op de handleiding voor rapporteurs voor het EU-register inzake industriële locaties ([9]) en eventuele latere geactualiseerde versies daarvan. De handleiding bevat alle essentiële informatie ter beschrijving van de benodigde rapportage door industriële exploitanten van de in het portaal en de richtlijn inzake industriële emissies en emissies door veehouderij vastgestelde relevante gegevensstromen. Hoewel deze richtsnoeren als opzichzelfstaand kunnen worden gebruikt, wordt aanbevolen om deze in combinatie met de handleiding voor rapporteurs voor het EU-register inzake industriële locaties te gebruiken.

Deze richtsnoeren hebben geen betrekking op de samentellingsregels die gelden voor het houden van pluimvee en varkens, zoals vastgelegd in artikel 70, punt b), van de herziene IED. Zoals in artikel 70, punt b), lid 2, van de IED wordt vermeld, publiceert de Commissie, na overleg met de EU-lidstaten, specifieke richtsnoeren inzake de criteria op basis waarvan verschillende installaties uit hoofde van artikel 70, punt b), lid 1, van de IED in deze sector als één enkele eenheid kunnen worden beschouwd.

2. DE GEOGRAFISCHE HIËRARCHIE

De op grond van de IEPR en Uitvoeringsbesluit (EU) (EU) 2018/1135 van de Commissie vereiste hiërarchische rapportage van industriële productielocaties is gebaseerd op de Inspire-verordening ([10]) en behelst het op gestructureerde wijze organiseren en presenteren van informatie over industriële activiteiten. De Inspire-verordening heeft tot doel een geharmoniseerd kader voor het uitwisselen van ruimtelijke gegevens in heel Europa, met inbegrip van gegevens over milieu- en industriële aspecten, tot stand te brengen. Industriële productielocaties worden ingedeeld op basis van hun type, activiteiten en milieueffecten. De hiërarchische structuur bestaat doorgaans uit verschillende niveaus voor de rapportage van verschillende soorten informatie, zoals de ligging van de locatie, productieprocessen en emissiegegevens. Deze aanpak vergemakkelijkt een samenhangende integratie van gegevens uit meerdere bronnen die uitgebreide ruimtelijke analyses, grensoverschrijdende vergelijkingen en weloverwogen besluitvorming over milieubeleid en industriële regelgeving mogelijk maakt.

([8]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018D1135&from=NL.

([9]) Recentste versie van 19 december 2024: https://cdr.eionet.europa.eu/help/euregistry/Documents/EU%20Registry_Manual%20for%20Reporters_v1.12.pdf.

([10]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=CELEX%3A02010R1089-20231119, bijlage IV, punt 8.2.

Met de gegevensstructuur van de Inspire-verordening worden hiërarchische lagen binnen industriële productielocaties gedefinieerd op basis van hun geografische relaties:

— productielocaties;

— productie-inrichtingen;

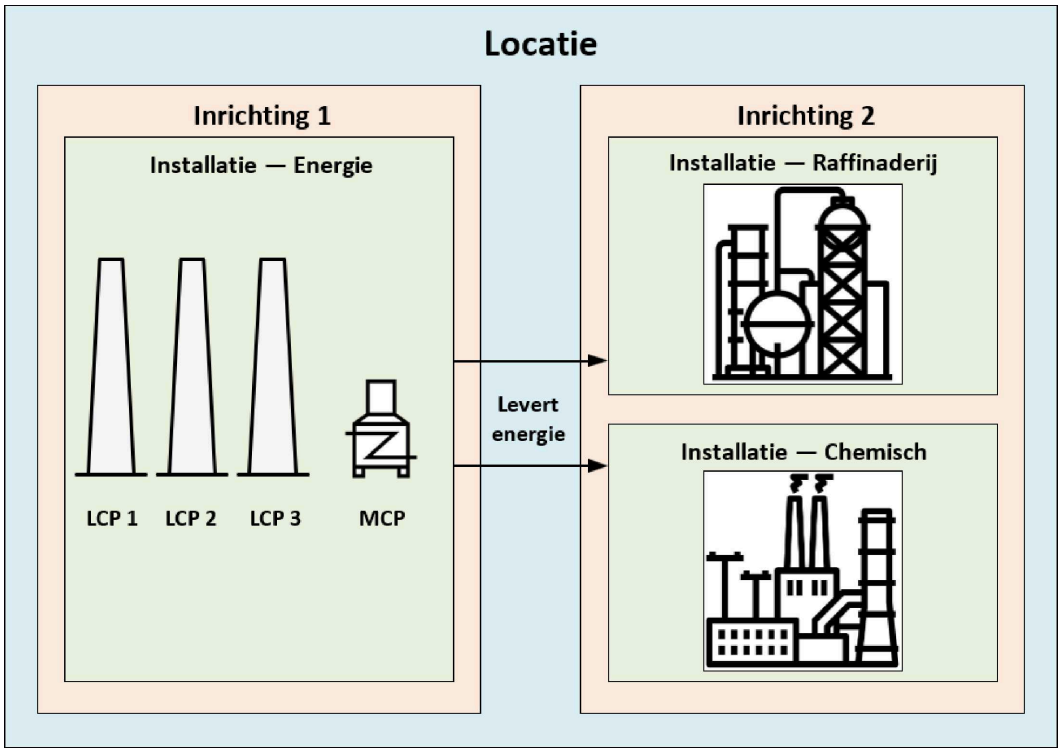
— productie-installaties;

— delen van een productie-installatie.

Figuur 2.1 illustreert de hiërarchie, evenals het scenario waarin er een technisch verband bestaat tussen de energiecentrale in inrichting 1 en de raffinaderij en chemische fabriek in inrichting 2. Ondanks het technische verband (d.w.z. de stroomvoorziening, zoals aangegeven door de pijlen) worden de inrichtingen door verschillende natuurlijke of rechtspersonen geëxploiteerd, waardoor de inrichtingen los van elkaar staan — gescheiden per exploitant (zoals vereist op basis van de definitie van "inrichting" in de IEPR, zie punt 3.2). De verschillende combinaties van inrichting, installatie en technisch verband komen in onderdeel 4 gedetailleerd aan bod.

Figuur 2.1

Een eenvoudige schematische weergave van een industriële locatie

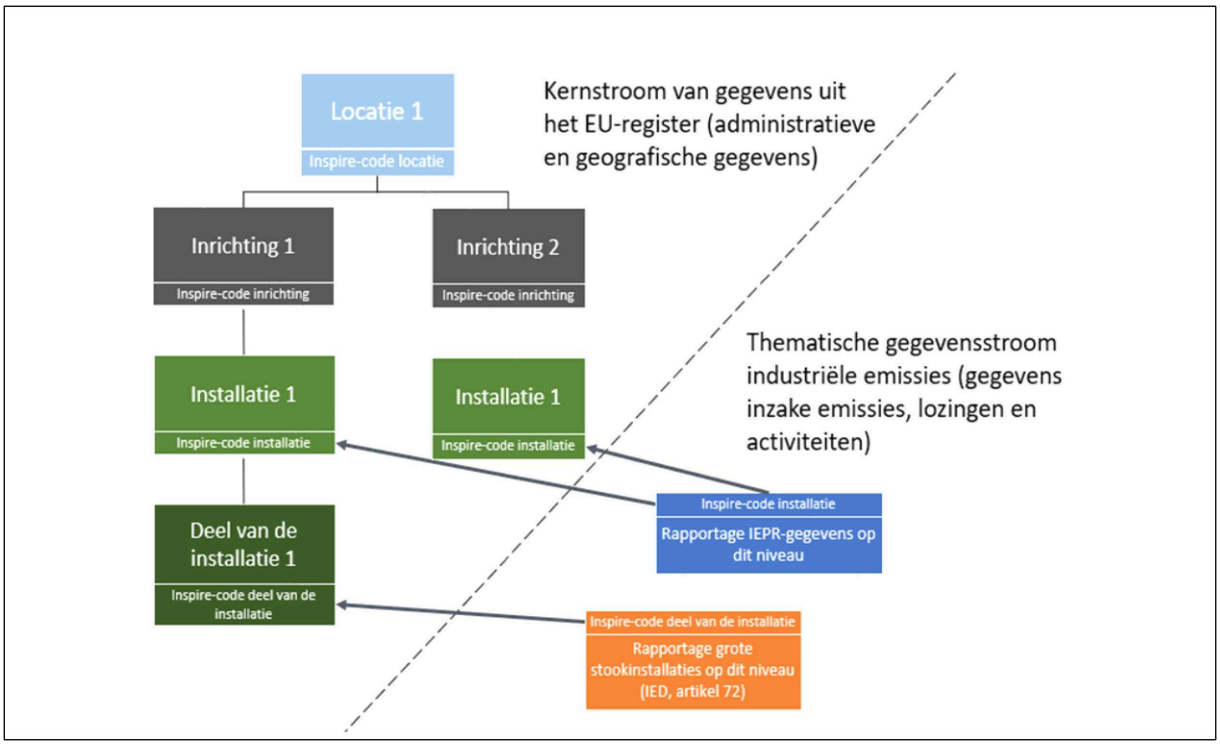

Op grond van het PRTR-protocol moet op inrichtingsniveau worden gerapporteerd over industriële activiteiten die onder het toepassingsgebied van het protocol vallen. Een inrichting wordt gedefinieerd in overeenstemming met de Inspire-verordening. Op grond van de IEPR moet de exploitant op installatieniveau rapporteren, wat tot op inrichtingsniveau kan worden getraceerd; door te blijven doorgaan met het identificeren van de moederinrichting van installaties, wordt de continuïteit met — in het kader van het E-PRTR gerapporteerde — historische tijdreeksen die informatie bevatten over emissies en overbrengingen op inrichtingsniveau, gewaarborgd. Ook moet er op grond van de IEPR rapportage plaatsvinden over de moederlocatie waar de inrichting en de installatie(s) zich bevinden. Hoewel de nadruk in de IEPR momenteel ligt op het rapporteren van milieu-informatie met betrekking tot installaties, blijft het kunnen presenteren van gegevens op inrichtings- en locatieniveau daarom als belangrijk vereiste overeind.

Figuur 2.2 illustreert de voorgestelde nieuwe gegevensstromen voor het rapporteren van administratieve, geografische en thematische informatie op grond van de IEPR. De meeste inrichtingen waarvoor in 2022 aan het EU-register inzake industriële locaties werd gerapporteerd, hebben een een-op-eenrelatie met een onder de IED vallende installatie (bv. inrichting 1 bevat installatie 1). Ook zijn er inrichtingen met meer dan één installatie. Opgemerkt moet worden dat de onder de IED vallende installatie ook een deel van een installatie kan bevatten.

Figuur 2.2

Gegevensstromen in verband met industriële emissies

3. DEFINITIES

In deze afdeling worden de in de IEPR vastgelegde definities van locatie, inrichting, installatie en deel van een installatie toegelicht.

3.1. **Locatie**

In punt 8.2.4 van bijlage IV bij de Inspire-verordening wordt een productielocatie ("productiesite") gedefinieerd als alle op een afzonderlijke locatie gelegen percelen waar de productie-inrichting ("productievoorziening") zich bevindt of gepland is. Hieronder begrepen zijn alle infrastructuur, apparatuur en materialen. In de IEPR wordt gesteld dat "locatie" verwijst naar de geografische vestigingsplaats van de installatie en de inrichting (zie figuur 2.1).

In de handleiding voor rapporteurs voor het EU-register inzake industriële locaties ([11]), die door het Europees Milieuagentschap (EEA) is uitgegeven en die rapporterende landen ondersteunt bij het indienen van gegevens, wordt verduidelijkt dat een locatie bestaat uit een of meer industriële gebieden waar activiteiten worden uitgevoerd door verschillende exploitanten van aanverwante inrichtingen en installaties. Om als locatie te worden aangemerkt, moet aan de volgende criteria worden voldaan:

— **Geografische nabijheid:** De inrichtingen en de bijbehorende installaties moeten zich fysiek op dezelfde locatie bevinden. Het feit dat een locatie door een fysieke barrière, zoals een weg, spoorweg of rivier, wordt doorsneden, betekent echter niet automatisch dat het om twee afzonderlijke locaties gaat.

— **Aanverwante activiteiten:** Indien er voor dezelfde locatie meer dan één inrichting of installatie moet worden opgenomen, moeten deze allemaal door een technisch verband met elkaar zijn verbonden of voor een gemeenschappelijk doel samenwerken (bv. een inrichting waar auto's worden geassembleerd en aanverwante inrichtingen in de toeleveringsketen voor de autofabricage op dezelfde locatie).

([11]) https://cdr.eionet.europa.eu/help/eprtr_lcp/Documents/E-PRTR-LCP%20Manual%20for%20reporters%20v1.6.pdf.

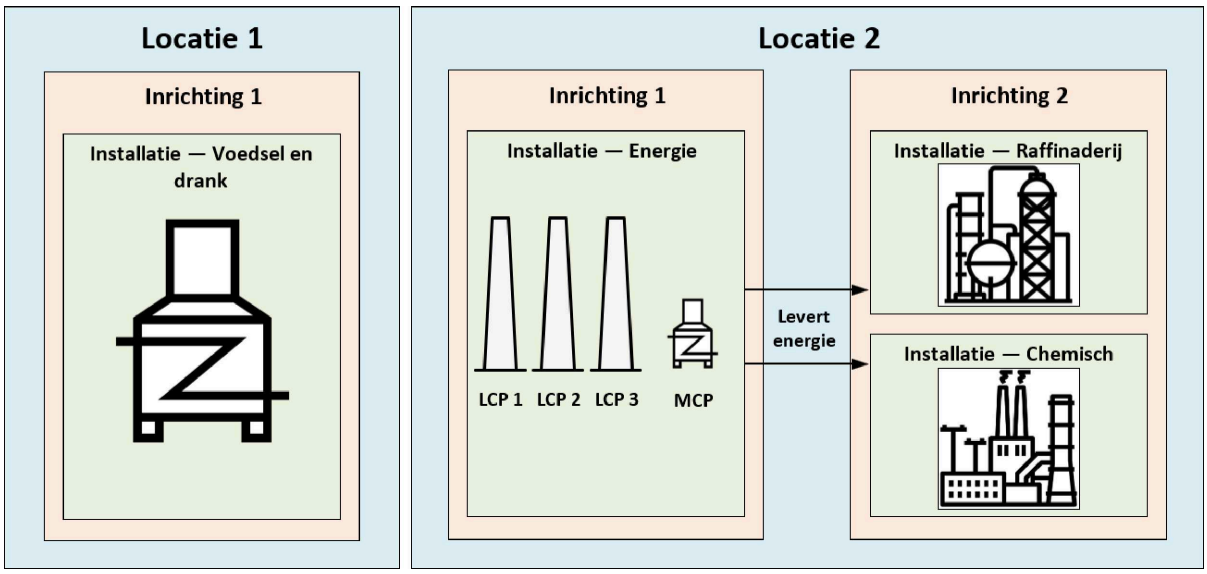
— **Eigendom buiten beschouwing laten:** Eigendom op zich speelt geen rol bij het definiëren van een locatie, d.w.z. een locatie kan meerdere inrichtingen omvatten (met verschillende eigenaren/exploitanten) indien er tussen deze volgens de definitie in het bovenstaande criterium sprake is van een technisch verband.

— **Stedelijke planning buiten beschouwing laten:** Volgens de stedelijke planning kunnen meerdere locaties worden gevestigd op één integraal, voor industriële activiteiten bestemd perceel. Indien nodig moeten de locaties worden onderscheiden aan de hand van het bij de tweede stip hierboven genoemde criterium.

Figuur 3.1 illustreert de situatie waarin drie aangrenzende inrichtingen twee locaties vormen omdat er geen aanverwante activiteiten zijn die de beide locaties gemeenschappelijk hebben. Op locatie 1 bevindt zich een inrichting voor de productie van voedingsmiddelen en dranken, die wordt geëxploiteerd door een zelfstandige brouwerij; op locatie 2 bevinden zich twee inrichtingen, die door verschillende exploitanten worden beheerd maar aan elkaar verwante activiteiten uitvoeren.

Figuur 3.1

Een eenvoudige schematische weergave van twee industriële locaties

3.2. **Inrichting**

In punt 8.2.1 van bijlage IV bij de Inspire-verordening wordt een productie-inrichting ("productievoorziening") gedefinieerd als een of meer installaties op dezelfde locatie ("site") die door dezelfde natuurlijke of rechtspersoon worden beheerd en die voor specifieke productie- of industriële doeleinden is of zijn ontworpen, gebouwd of geïnstalleerd, met inbegrip van alle infrastructuur, apparatuur en materialen.

Een inrichting wordt in artikel 3, punt 2, van de IEPR gedefinieerd als "een of meer installaties, of delen daarvan, die zich op dezelfde locatie bevinden en die door dezelfde natuurlijke persoon of rechtspersoon worden geëxploiteerd". Het blijft van belang om vast te houden aan het concept "inrichting" en dit te gebruiken, ook als de rapportage van thematische gegevens op installatieniveau zal plaatsvinden. De voornaamste redenen hiervoor zijn:

— naleving van het PRTR-protocol;

— naleving van artikel 5, lid 1, punt a), van de IEPR, waarin wordt bepaald dat het Europees portaal voor industriële emissies vanaf 2028 gebruikers in staat moet stellen om gegevens per inrichting te zoeken en te downloaden;

— naleving van de Inspire-verordening;

— overeenstemming met de historische tijdreeksen van eerder in het kader van het E-PRTR gerapporteerde gegevens.

In het kader van de IEPR moet voor elke inrichting afzonderlijk worden gerapporteerd, met inbegrip van informatie over de exploitant, de geografische coördinaten, de naam en de functie, ongeacht of de locatie bestaat uit: i) één inrichting met één installatie; ii) één inrichting met meerdere installaties (bv. een chemische fabriek en een elektriciteitscentrale met dezelfde exploitant), of iii) meerdere inrichtingen (met verschillende exploitanten) met een of meer installaties (bv. drie chemische fabrieken met verschillende exploitanten, een onafhankelijk geëxploiteerde rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) en een energiecentrale ten dienste van de gehele locatie). In alle gevallen moet voor elke inrichting afzonderlijk worden gerapporteerd, met inbegrip van de specifieke gegevens van die inrichting en dezelfde identificatiecode van de moederlocatie.

Op grond van de IEPR wordt een inrichting gedefinieerd op basis van de activiteiten waarvoor een exploitant op een locatie verantwoordelijk is. De wettelijke definitie van "exploitant", zoals vermeld in artikel 3, punt 15 van de IED en waarnaar wordt verwezen in artikel 3, punt 8 van de IEPR, luidt: "elke natuurlijke of rechtspersoon die de installatie, de stookinstallatie, de afvalverbrandingsinstallatie of de afvalmeeverbrandingsinstallatie geheel of gedeeltelijk exploiteert of de controle daarover heeft, of, indien de nationale wetgeving in die mogelijkheid voorziet, aan wie economische beschikkingsmacht over de technische werking van de installatie is overgedragen". De exploitant is verantwoordelijk voor alle onder de IEPR en de IED vallende activiteiten in de inrichting. Wie de eigenaar van het perceel is, is niet van belang als deze niet betrokken is bij de exploitatie van de inrichting.

De exploitant (die de inrichting mogelijk van een eigenaar huurt of mogelijk zelf eigenaar is) is in veel gevallen de in de bijbehorende vergunning vermelde rechtspersoon (zie kader 3.1). Op grond van de IEPR moeten voor een IED-installatie met meerdere exploitanten op één vergunning (soms de overkoepelende vergunning genoemd) meerdere inrichtingen en installaties worden geïdentificeerd in overeenstemming met de verantwoordelijkheden van de verschillende exploitanten. Om de analyse van de milieubelasting door deze inrichtingen te vergemakkelijken, moet daarover in het kader van dezelfde moederlocatie worden gerapporteerd. Het is niet nodig om de vergunning daadwerkelijk te splitsen; dit "virtueel splitsen" is slechts bedoeld voor IEPR-rapportagedoeleinden. Nadere bijzonderheden staan vermeld in punt 4.2.

3.3. **Installatie**

In punt 8.2.2 van bijlage IV bij de Inspire-verordening wordt verwezen naar technische eenheden, zoals machines, apparatuur, toestellen of uitrusting die voor gebruik zijn/is aangebracht, als afzonderlijke installaties of productielijnen binnen een industriële inrichting waar specifieke processen of activiteiten worden uitgevoerd. Deze eenheden maken doorgaans deel uit van een grotere industriële locatie en worden gekenmerkt door de functies, processen en emissies ervan. Installaties kunnen bestaan uit een of meer technische eenheden (bv. reactoren, ovens of motoren) die samenwerken om een bepaalde functie uit te voeren.

De definitie van een installatie in de IEPR en die in de IED zijn nu vrijwel identiek. Het enige verschil is dat de IED in artikel 3, punt 3, verwijst naar bijlagen I, I bis en VII bij die richtlijn, terwijl de IEPR in artikel 3, punt 1, verwijst naar bijlage I bij die verordening, die op haar beurt verwijst naar bijlagen I en I bis bij de IED. Daarom is de in deze richtsnoeren gehanteerde definitie van een installatie de in de IEPR gehanteerde definitie, die de in de IED gehanteerde definitie omvat, met uitzondering van de activiteiten die zijn opgenomen in afdeling 1 van bijlage VII bij die richtlijn (installaties waarin en activiteiten waarbij organische oplosmiddelen worden gebruikt, aangezien deze niet noodzakelijkerwijs deel uitmaken van bijlage I of I bis bij die richtlijn).

Kader 1: De in deze richtsnoeren gehanteerde definitie van installatie

De in deze richtsnoeren gehanteerde definitie van een installatie komt overeen met de in de IEPR gehanteerde definitie, die betrekking heeft op hetzelfde toepassingsgebied als de in de IED gehanteerde definitie, echter uitgezonderd de in afdeling 1 van bijlage VII bij de IED genoemde activiteiten. De in de IEPR gehanteerde definitie van een installatie is niet bedoeld om te specificeren op welke wijze installaties in het kader van de IED worden geïdentificeerd of op welke wijze BBT-conclusies moeten worden toegepast. De IEPR is in de eerste plaats een rapportagemechanisme, terwijl de IED het regelgevingskader biedt voor het identificeren van installaties voor vergunningsdoeleinden en het toepassen van BBT-conclusies. Bovendien wordt in de IEPR het concept "inrichting", dat niet in de IED wordt gebruikt, geïntroduceerd. Dit leidt tot situaties waarin meerdere exploitanten delen van dezelfde installatie beheren (bv. in overkoepelende vergunningen, zoals besproken in punt 3.2) en deze worden gerapporteerd als meerdere inrichtingen, die elk een of meer installaties omvatten.

Hoewel alle in bijlage I en I bis bij de IED vermelde activiteiten inmiddels in de IEPR zijn opgenomen, omvat het toepassingsgebied van de verordening de volgende aanvullende activiteiten:

— middelgrote stookinstallaties ([12]) (die niet vallen onder bijlage I bij de IED als technische eenheid of daarmee rechtstreeks samenhangende activiteit (zie hoofdstuk 4.3.2)) met een nominaal thermisch ingangsvermogen van ten minste 20 MW en minder dan 50 MW;

— ondergrondse mijnbouw en aanverwante activiteiten, met inbegrip van de onshore- of offshorewinning van ruwe olie of gas (voor zover deze activiteiten niet onder bijlage I bij de IED vallen);

— dagbouw en steenwinning (voor zover deze niet onder bijlage I bij de IED vallen) bij een effectief productieareaal van 25 hectare of meer;

([12]) Stookinstallaties die activiteiten uitvoeren zoals bedoeld in artikel 2 van Richtlijn (EU) 2015/2193.

— installaties voor de behandeling van stedelijk afvalwater met een capaciteit van 100 000 bevolkingsequivalenten of meer;

— aquacultuur op basis van diervoeders met een productiecapaciteit van meer dan 500 ton per jaar;

— installaties voor het bouwen en/of ontmantelen van schepen en voor het verven of het verwijderen van verf van schepen met een capaciteit voor schepen van 100 meter of langer;

— elektrolyse van water voor de productie van waterstof op industriële schaal met een capaciteit van minder dan 50 ton per dag ([13]).

Onderdeel 5, waarin voorbeelden van sectoren worden gegeven, bevat een subdeel dat gaat over activiteiten die niet onder de IED vallen maar waarop de IEPR wel van toepassing is.

3.4. **Deel van de installatie**

Industriële activiteiten kunnen op grond van het Inspire-kader op meerdere niveaus worden gerapporteerd, waaronder op locatie-, inrichtings- en installatieniveau. Het meest gedetailleerde rapportageniveau binnen het toepassingsgebied van de IEPR is het deel van een installatie, waardoor het mogelijk is om emissies of andere gegevens, zoals energieverbruik of verbrandingscapaciteit van specifieke eenheden binnen een installatie, gedetailleerd te volgen. Volgens de Inspire-gegevensspecificaties kan een installatie bestaan uit verschillende delen die specifieke technische doelen dienen; zij worden echter gezamenlijk als één installatie beschouwd indien er tussen deze een juridisch of technisch verband bestaat en zij als één technische eenheid worden geëxploiteerd.

Hoewel de term “deel van een installatie” niet expliciet in de IED of de IEPR wordt omschreven, verwijst deze doorgaans naar componenten of gedeelten van een installatie, waaronder grote stookinstallaties en afval(mee)verbrandingsinstallaties. Deze delen van een installatie zijn van cruciaal belang voor de algehele werking van een installatie en zijn op grond van hoofdstuk III en IV van de IED onderworpen aan specifieke regelgevingseisen alsmede aan gedetailleerde rapportageverplichtingen, op grond van artikel 72 van de IED en Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1135 van de Commissie tot vaststelling van de soort, de opmaak en de frequentie van de door de lidstaten te verstrekken informatie met het oog op de verslaglegging over de uitvoering van de IED.

Ook in het kader van het EU-register inzake industriële locaties wordt “deel van een installatie” niet gedefinieerd, maar wordt het opgevat als een functionele deeleenheid binnen een installatie. Deze deeleenheden voeren specifieke taken of processen uit die bijdragen tot de totale emissiehoeveelheid of het totaal van de milieueffecten van de installatie waarvan zij deel uitmaken. Zo vallen bijvoorbeeld grote stookinstallaties en afval(mee)verbrandingsinstallaties onder hoofdstukken III en IV van de IED, maar worden overeenkomstig artikel 72, lid 3, van de IED alleen emissies van grote stookinstallaties meegenomen in het IEPR-rapportagemechanisme krachtens Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1135 van de Commissie. Noch de IED noch de IEPR bevat gelijkwaardige emissierapportageverplichtingen voor afval(mee)verbrandingsinstallaties. Op deze installaties zijn echter wel andere verplichtingen van toepassing, zoals rapportage van de nominale en toegestane verbrandingscapaciteit. Voor de rapportage in verband met zowel grote stookinstallaties als afval(mee) verbrandingsinstallaties worden deze in het EU-register inzake industriële locaties ingedeeld als “deel van een installatie”.

Bovendien worden voor IEPR-rapportagedoeleinden ook middelgrote stookinstallaties met een nominaal thermisch ingangsvermogen tussen 20 MW en 50 MW ingedeeld als deel van een installatie, mits zij niet reeds onder bijlage I bij de IED vallen.

4. INDELEN VAN IEPR-RAPPORTAGE-EENHEDEN

Dit onderdeel is bedoeld om rapporterende landen te helpen bij het identificeren van de verschillende geografische kenmerken van industriële locaties, inrichtingen en installaties. Elk niveau van de Inspire-hiërarchie wordt beschreven en geanalyseerd (zie tabel 4.1). Complexe of niet-eenduidige situaties moeten per geval worden beoordeeld en vereisen mogelijk overleg met de vergunningverleners bij de bevoegde autoriteit van het EEA of bij de Commissie. Er kan met de EEA-helpdesk voor de industriële sector contact worden opgenomen via industry.helpdesk@eea.europa.eu.

([13]) Hoewel de onder de IEPR vallende activiteit alleen betrekking heeft op “productie op industriële schaal”, wordt ervan uitgegaan dat als de activiteit een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag heeft, zij onder activiteit 6.6 van de IED valt. Dit impliceert dus dat activiteit 9 in bijlage I bij de IEPR betrekking heeft op installaties met een capaciteit onder die drempelwaarde.

Tabel 4.1

Geografische kenmerken van industriële entiteiten

Hiërarchisch niveau	Omschrijving
Locatie	Het algehele areaal dat één inrichting omvat of dat meerdere inrichtingen omvat waartussen een functionele — hetzij operationele, economische of technische — samenhang bestaat.
Inrichting	Een verzameling installaties of technische eenheden die gezamenlijk door één exploitant worden beheerd.
Installatie	Een specifieke vaste technische eenheid, of groep van technisch verbonden eenheden, binnen een inrichting waar industriële activiteiten plaatsvinden.
Deel van de installatie	Deelcomponenten van een installatie, zoals een grote stookinstallatie, een geïntegreerde afval(mee) verbrandingsinstallatie, een middelgrote stookinstallatie (die niet in het kader van de IED als deel van een installatie wordt beschouwd), die bijdragen aan de algehele werking van een installatie.

4.1. **Vaststellen of een industriële locatie onder de IEPR-rapportageverplichting valt**

De volgende punten kunnen helpen bij de rapportage in verband met een industriële locatie met een of meer inrichtingen en installaties.

— **Locatie staat centraal:** Locatie verwijst naar de fysieke ligging, niet noodzakelijkerwijs naar een enkele inrichting of installatie.

— **Belang van verband:** Activiteiten op afzonderlijke terreinen kunnen als onderdeel van dezelfde locatie worden beschouwd indien er een rechtstreeks operationeel, economisch of technisch verband tussen die activiteiten bestaat. Hieronder worden deze concepten beschreven.

  — **Operationeel verband:** Wanneer verschillende inrichtingen samenwerken om een gemeenschappelijk industrieel doel te bereiken, moeten zij worden beschouwd als onderdeel van één enkele locatie. Als bijvoorbeeld in de ene inrichting grondstoffen worden verwerkt en in de andere het eindproduct wordt geassembleerd, zorgt onderlinge afhankelijkheid tussen beide inrichtingen ervoor dat zij samen één functionele eenheid vormen. Door de inrichtingen in de rapportage als één locatie te behandelen, wordt een nauwkeuriger beeld verkregen van de wijze waarop het industriële proces in zijn geheel functioneert.

  — **Economisch verband:** Afzonderlijke inrichtingen kunnen als onderdeel van dezelfde locatie worden beschouwd als zij deel uitmaken van of bijdragen aan één enkele economische activiteit, bijvoorbeeld als er sprake is van gedeelde financiële middelen, gedeeld beheer en gedeelde economische doelstellingen. Hierbij ligt de nadruk op het geïntegreerde karakter van de activiteiten. Door deze inrichtingen voor rapportage-doeleinden als één locatie te behandelen, wordt het eenvoudiger om inzicht te krijgen in de economische voetafdruk en prestaties van de gehele industriële activiteit.

  — **Technisch verband:** Als inrichtingen gebruikmaken van dezelfde technologische infrastructuur, nutsvoorzieningen of technische processen kunnen zij worden beschouwd als onderdeel van dezelfde locatie. Hun onderling verbonden activiteiten vormen samen een volledig industrieel proces. Door deze verbanden in de rapportage zichtbaar te maken, ontstaat er een duidelijker beeld van het industriële netwerk en de grondstoffenstromen.

  Het belang om dit verband aan te geven, is erin gelegen dat daarmee een meer geïntegreerd beeld van industriële activiteiten ontstaat, waardoor de gegevens over deze activiteiten de onderlinge verbondenheid van activiteiten op verschillende gebieden nauwkeurig weergeven. Dit draagt bij aan een beter begrip van de schaal, de efficiëntie en de reikwijdte van industriële productie.

— **Eigendom:** Voor het bepalen of er sprake is van een locatie speelt de vraag wie eigenaar van het perceel is geen rol.

— **Exploitanten:** Meerdere inrichtingen (met verschillende exploitanten) kunnen worden beschouwd als zich op dezelfde locatie bevindend indien er een rechtstreeks functioneel verband bestaat tussen de ermee verrichte activiteiten (operationeel, economisch of technisch).

— **Grenzen van de locatie:** Omheiningen zijn geen betrouwbare indicator voor het bepalen van de grenzen van een locatie.

— **Kortstondige fysieke scheidingen:** Een weg of recht van overpad door de locatie vormt geen grens van de locatie indien de gebieden redelijk dicht bij elkaar liggen.

Voorbeeld van het belang van verband en locatie: opslagtanks die via pijpleidingen zijn verbonden met een chemische fabriek, maken deel uit van dezelfde locatie.

Om te bepalen of opslagtanks in een haven op grote afstand tot dezelfde locatie behoren als de hoofdinrichting, is echter deskundig oordeel vereist. Er moet rekening worden gehouden met de mate van het technisch verband (bv. pijpleidingen, transportmethoden) en de algehele milieueffecten.

4.2. **Vaststellen of een inrichting onder de IEPR-rapportageverplichting valt**

Bij het bepalen van de grenzen van een inrichting moeten de volgende aspecten worden overwogen.

— **Eigendom/exploitant:** Een exploitant is verantwoordelijk voor de activiteiten die de grenzen van een inrichting bepalen. Het kan hier gaan om een rechtspersoon of een natuurlijke persoon die de inrichting of het terrein huurt van een eigenaar, of om de daadwerkelijke eigenaar. De exploitant wordt in de betreffende vergunning vermeld. Voor een IED-installatie met meerdere exploitanten onder één overkoepelende vergunning wordt in de definitie van de exploitant de enkele installatie waarvoor de vergunning wordt verleend, virtueel gesplitst in verschillende inrichtingen (met een of meer installaties), die elk gekoppeld zijn aan specifieke activiteiten die door verschillende exploitanten worden uitgevoerd. Hoewel dit technisch gezien "delen van de installatie" met afzonderlijke exploitanten zijn, maakt deze aanpak rapportage binnen de in de IEPR aangegeven structuur van inrichtingen en installaties mogelijk. Het is niet nodig om de vergunning daadwerkelijk te splitsen; deze virtuele splitsing is uitsluitend bedoeld om de rapportage in overeenstemming te brengen met de definitie van een inrichting volgens de IEPR.

— **Meerdere installaties:** Een enkele inrichting kan meerdere installaties omvatten indien deze worden geëxploiteerd door dezelfde onderneming of persoon, er onderling sprake is van een functioneel verband en zij zich op redelijke afstand van elkaar bevinden.

— **Functioneel verband:** Dit verwijst naar een of meer activiteiten in een door de exploitant gebruikte inrichting. Deze activiteiten hoeven niet technisch met elkaar te zijn verbonden en kunnen zowel activiteiten in het kader van de IED als activiteiten buiten die richtlijn omvatten, bijvoorbeeld een industriële RWZI voor de behandeling van percolaat of zuiveringsslib (activiteit 5.3, punt a) of b), van de IED) en een stedelijke RWZI voor de behandeling van huishoudelijk afvalwater (activiteit 6 van de IEPR), die door dezelfde onderneming worden geëxploiteerd en waartussen een wisselende mate van onderlinge afhankelijkheid bestaat. Een voorbeeld hiervan is een stedelijke RWZI in verband waarmee op dezelfde locatie door dezelfde onderneming een afvalverwerkingsactiviteit wordt uitgevoerd. Tussen de twee installaties is geen sprake van een technisch verband maar wel van een functioneel verband doordat de onderneming verantwoordelijk is voor de uitvoering van beide activiteiten.

4.3. **Vaststellen of een installatie onder de IEPR-rapportageverplichting valt**

Op 18 januari 2019 heeft DG Milieu in "Answers Given by DG Environment on the Implementation of the Industrial Emissions Directive — Chapter 1" ([14]) een compilatie van antwoorden van DG Milieu over de uitvoering van de richtlijn industriële emissies opgesteld. Deze vragen en antwoorden hebben betrekking op de definitie van een installatie, exploitant, technisch verband enz. en zijn in dit onderdeel in overweging genomen en afgestemd op de definities en interpretaties in de IED en de IEPR.

Ter bepaling van de grenzen van een installatie moeten de onderstaande punten worden overwogen en beoordeeld.

— **Meerdere installaties:** Een enkele door dezelfde onderneming of persoon geëxploiteerde onder de IEPR vallende inrichting kan een of meer installaties omvatten (zie punt 4.2).

— **Toepassingsgebied van de vergunning:**

  — Eén vergunning kan betrekking hebben op een of meer installaties die door dezelfde exploitant op dezelfde locatie worden geëxploiteerd (artikel 4, lid 2, van de IED).

  — Een vergunning kan betrekking hebben op meer dan één exploitant met afzonderlijke verantwoordelijkheden voor specifieke in dezelfde vergunning vermelde activiteiten (artikel 4, lid 3, van de IED). Met betrekking tot de IEPR-rapportage moeten deze activiteiten als afzonderlijke inrichtingen (met bijbehorende installaties) worden behandeld, aangezien zij verschillende exploitanten hebben. Het splitsen van deze activiteiten is uitsluitend een vereiste in verband met de IEPR-rapportage. Het is niet nodig om de vergunning daadwerkelijk te splitsen.

([14]) https://environment.ec.europa.eu/topics/industrial-emissions-and-safety/industrial-and-livestock-rearing-emissions-directive-ied-20_en, bij het punt over richtlijnen en uitvoeringsregels ("Guidance and implementing rules") in het gedeelte over de uitvoering ("Implementation").

— **Stel de activiteit (of activiteiten) vast** die zijn vermeld in bijlage I bij de IEPR.

— **Stel de vaste technische eenheden vast** waarin de activiteiten plaatsvinden en of deze technisch met elkaar verbonden zijn. Indien er sprake is van een technisch verband, moet worden beoordeeld of het om een sterk of een zwak verband gaat. Bij een sterk technisch verband moeten de technische eenheden als één installatie worden beschouwd. Bij een zwak verband is er sprake van de aanwezigheid van meer dan één installatie.

— Voer **voor activiteiten die binnen de IEPR maar buiten de IED vallen** dezelfde beoordeling van technische verbanden uit die van invloed kunnen zijn op emissies en verontreiniging. Uit deze evaluatie moet blijken of een van deze activiteiten (bv. rechtstreeks samenhangende activiteiten) bij de betreffende installatie hoort.

Kader 4.1: Het belang van de exploitant in het kader van de IEPR

Voor complexe industriële locaties wordt voor regelgevingsdoeleinden in het kader van de IED dikwijls gebruikgemaakt van een overkoepelende vergunning die meerdere exploitanten omvat. Dit soort vergunningen sluit doorgaans aan bij het concept van een locatie zoals die in de IEPR wordt gedefinieerd en in deze richtsnoeren wordt beschreven. In een overkoepelende vergunning wordt echter niet bepaald welke entiteit verantwoordelijk is voor de rapportage op grond van de IEPR en het uitvoeringsbesluit van de Commissie in verband met de IED, aangezien één enkele installatie waarvoor een vergunning is afgegeven, meerdere exploitanten kan hebben. Daarom is het uit hoofde van de definitie van een inrichting volgens de IEPR, waarin wordt uitgegaan van de exploitant, nodig dat een installatie waarvoor een vergunning is afgegeven en die meerdere exploitanten heeft, aan de hand van de verantwoordelijkheden van elke exploitant virtueel wordt gesplitst in afzonderlijke inrichtingen. Deze virtuele splitsing heeft uitsluitend betrekking op de IEPR-rapportagedoeleinden zonder dat de vergunning daadwerkelijk hoeft te worden gesplitst.

4.3.1. *Vaste technische eenheid*

De term "vaste technische eenheid" wordt in de Inspire-verordening, de IEPR of de IED niet expliciet gedefinieerd. Uitgaande van het concept van "technische eenheid" en het vereiste dat het moet gaan om vaste installaties, moet omwille van de IEPR-rapportage de volgende definitie worden overwogen.

— Een vaste technische eenheid verwijst in verband met de IEPR naar een of meer geïntegreerde technische deeleenheden die specifiek zijn ontworpen en uitgerust voor het uitvoeren van activiteiten die verband houden met een installatie (of een daarmee rechtstreeks samenhangende activiteit) en die permanent op een vaste geografische locatie zijn gevestigd.

Kader 4.2: Het belang van technische eenheden

— Het concept van technische eenheid helpt om de omvang van een installatie te verduidelijken.

— Het gegeven dat de IEPR de rapportage regelt van emissies van activiteiten die worden uitgevoerd in een installatie met technische eenheden, sluit het gebruik van verplaatsbare uitrusting in deze installaties niet uit. Bovendien kunnen bepaalde verplaatsbare eenheden in de IEPR (evenals in de IED) als vaste technische eenheden worden beschouwd indien zij gedurende een aanzienlijke periode op een vaste locatie worden ingezet.

De volgende richtsnoeren zijn bedoeld als hulp voor zowel bevoegde autoriteiten als rapporteurs in het kader van de IEPR om vast te stellen of een technische eenheid een vaste technische eenheid is.

Wat wordt in de IEPR en de IED onder vaste technische eenheid verstaan?

Een technische eenheid wordt als een "vaste" technische eenheid beschouwd indien deze niet is bedoeld om van de ene locatie naar de andere te worden verplaatst. Dit betekent niet dat verplaatsbare uitrusting (technische eenheden), zoals breek- en maalmachines, vorkheftrucks en andere machines, niet binnen de installatie mag worden gebruikt, maar wel dat deze moet worden uitgesloten van de rapportageverplichtingen die gelden voor vaste technische eenheden. Het is uiteindelijk de bevoegde autoriteit die bepaalt of een technische eenheid een vaste technische eenheid is. In dit document verwijst de term "technische eenheid" uitsluitend naar vaste technische eenheden.

Hoe zit het met verplaatsbare eenheden die gedurende langere tijd op één locatie worden gebruikt?

Verplaatsbare technische eenheden, zoals eenheden voor asfaltproductie of verbrandingsinstallaties voor verontreinigde grond, kunnen als vaste technische eenheid worden beschouwd als zij gedurende een aanzienlijke periode op een specifieke locatie worden gebruikt. De bevoegde autoriteiten zullen elk geval beoordelen aan de hand van factoren zoals:

— de mogelijke milieueffecten van de activiteiten;

— de verwachte en daadwerkelijke duur van de werkzaamheden op de locatie;

— de moeite die het kost om de eenheid te verplaatsen en te installeren en de daarvoor benodigde middelen: zo is een eenheid die zelf van wielen is voorzien, gemakkelijker te verplaatsen dan een eenheid waarvoor op elke locatie aanzienlijke opbouwwerkzaamheden nodig zijn.

Hieronder volgt een aantal wezenlijke kenmerken van een technische eenheid:

— Het gaat om een geïntegreerd geheel: een technische eenheid is niet een enkel stuk uitrusting, maar bestaat uit verschillende elementen die als een installatie samenwerken. Het kan om een of meer van de volgende elementen gaan:

  — uitrusting (reactoren, filters enz.);

  — constructies (gebouwen, tanks enz.);

  — infrastructuur (pijpleidingen, transportbanden enz.);

  — instrumenten en machines;

  — voorzieningen voor de opslag, hantering en voorbehandeling van materialen;

  — controle- en registratiesystemen.

— Het gaat om een technische eenheid die voor het specifieke doel ervan is ontworpen en uitgerust: De elementen in een technische eenheid of eenheden in een installatie worden geselecteerd om in de IEPR vermelde specifieke activiteiten of een daarmee rechtstreeks samenhangende activiteit uit te voeren. Hieronder vallen geen activiteiten zoals verbranding in de open lucht, waarvoor geen speciale uitrusting nodig is.

— Het gaat om geïntegreerde activiteiten: Deze elementen werken op een gecoördineerde manier samen om in de onder de IEPR vallende installatie of bij de daarmee rechtstreeks samenhangende activiteit een bepaald resultaat te bereiken.

Voorbeelden van technische eenheden

— Een chemische productielijn in een fabriek, bestaande uit onderling verbonden reactoren, destillatiekolommen en leidingen voor de verwerking van grondstoffen.

— Een speciale, permanent binnen de locatie gelegen rioolwaterzuiveringsinstallatie voor de verwerking van afvalwater uit een installatie.

— Een permanent in de hoofdinstallatie ondergebrachte en geïntegreerde opslagvoorziening met tanks en pijpleidingen voor grondstoffen of eindproducten.

Wat niet onder technische eenheid wordt verstaan

— Het duidt niet op een enkel stuk uitrusting.

— Het impliceert niet noodzakelijkerwijs een hoge mate van technologische complexiteit.

— Niet alle elementen hoeven fysiek met elkaar te zijn verbonden of zich in hetzelfde gebouw te bevinden.

— Een technisch verband tussen technische eenheden.

Een of meer technische eenheden waarmee een of meer activiteiten worden verricht, kunnen als technisch verbonden worden beschouwd als er sprake is van een fysieke verbinding of operationele afhankelijkheid daartussen. De sterkte en afhankelijkheid van het verband bepalen mede of de eenheden in het kader van de IEPR-rapportage als één installatie of als afzonderlijke installaties moeten worden beschouwd.

De belangrijkste aspecten van een technisch verband kunnen als volgt worden uitgesplitst:

— **Fysieke verbinding:** Dit verwijst naar een rechtstreeks fysiek verband tussen de technische eenheden. Enkele voorbeelden zijn:

  — **Pijpleidingen:** overbrenging van grondstoffen, producten of afvalstromen van de ene activiteit naar de andere.

  — **Transportbanden:** verplaatsing van materialen (vaste stoffen) van de ene installatie naar de andere.

— **Elektriciteitsleidingen:** rechtstreekse levering van elektriciteit van de ene installatie aan een andere installatie of aan meerdere installaties.

— **Operationele afhankelijkheid:** Dit duidt op de mate waarin de technische eenheid van wezenlijk belang is voor de kernactiviteit van de andere installatie. Enkele voorbeelden zijn:

— **Rioolwaterzuiveringsinstallaties ter plaatse:** behandeling van door de installatie geproduceerd afvalwater, voorafgaand aan latere lozing.

— **Speciale opslagtanks:** opslag van grondstoffen of afgewerkte producten specifiek voor de installatie.

De mate waarin de activiteiten technisch met elkaar in verband staan, is een cruciale factor bij het bepalen of twee of meer technische eenheden als onderdeel van dezelfde installatie worden beschouwd. Een sterk technisch verband impliceert dat de ene technische eenheid de kernactiviteiten van een andere technische eenheid rechtstreeks ondersteunt en de milieueffecten van die andere technische eenheid beïnvloedt. Voorbeelden van technische verbanden:

— **Sterk technisch verband:** opslagtanks die via pijpleidingen rechtstreeks zijn aangesloten op een chemische fabriek voor de aanvoer van grondstoffen. Deze duidelijke fysieke verbinding duidt op een sterk technisch verband, hoewel het van cruciaal belang blijft dat er een grondige beoordeling wordt uitgevoerd om zich ervan te vergewissen dat de technische eenheid noodzakelijk is voor de uitvoering van de activiteit. Als de twee eenheden echter elk een andere exploitant hadden, zouden de eenheden verschillende installaties binnen verschillende inrichtingen vormen.

— **Zwakker technisch verband:** een afzonderlijk magazijn voor de opslag van afgewerkte producten van een chemische fabriek, ook al bevindt dit zich op dezelfde locatie. Zonder een rechtstreekse fysieke verbinding of operationele afhankelijkheid is het technisch verband mogelijk minder sterk.

In grensgevallen is het van cruciaal belang om de specifieke bijzonderheden en de operationele opzet in aanmerking te nemen om te bepalen of er sprake is van een technisch verband. Dit wordt beoordeeld door de betrokken bevoegde autoriteit en daarom is het aan de bevoegde autoriteit om te beslissen of er sprake is van meerdere technische eenheden die voor rapportagedoeleinden in het kader van de IEPR in aanmerking komen als installatie.

De beoordeling moet worden gebaseerd op betrekkelijk stabiele configuraties van installaties, waarbij tijdelijke of ongebruikelijke opstellingen buiten beschouwing worden gelaten. Zo mag bijvoorbeeld een configuratie die alleen tijdens een renovatie bestaat of een beslissing die op uitzonderlijke omstandigheden is gebaseerd — zoals een installatie die slechts af en toe grondstoffen aan een andere installatie levert wanneer andere bronnen niet beschikbaar zijn — geen rol spelen bij het definiëren van de installatie. Hoewel installaties in de loop van de tijd als gevolg van factoren zoals fusies of overnames kunnen veranderen, is het doel om de structuur van locatie, inrichting en installatie zo stabiel en constant mogelijk te houden, zodat deze een weerspiegeling vormt van de typische activiteiten van de locatie.

4.3.2. *Rechtstreeks samenhangende activiteiten*

In verband met de IEPR en de IED verwijzen “rechtstreeks samenhangende activiteiten” naar niet in de bijlagen bij die verordening en die richtlijn vermelde activiteiten (wat betekent dat hiervoor geen afzonderlijke vergunning in het kader van de IED vereist is). Rechtstreeks samenhangende activiteiten zijn echter:

— functioneel en technisch verbonden met een installatie op dezelfde locatie, wat betekent dat zij de kernactiviteiten van de installatie ondersteunen of aanvullen;

— waarschijnlijk van invloed op de totale milieueffecten van de installatie.

Belangrijke aspecten van rechtstreeks samenhangende activiteiten zijn onder meer:

— De ondersteunende of aanvullende rol ervan: rechtstreeks samenhangende activiteiten bestaan doorgaans uit het leveren van diensten of het verwerken van materialen die essentieel zijn voor de werking van de IED-installatie.

— Milieueffecten: anders dan de onder de IED vallende activiteiten kunnen rechtstreeks samenhangende activiteiten wel van invloed zijn op de emissies of de milieueffecten van de hoofdinstallatie. Bij de beoordeling van de effecten moet de bevoegde autoriteit niet alleen rekening houden met de mogelijke toename van de emissies of de milieueffecten tijdens de dagelijkse werking van de installatie, maar ook met het risico van ongevallen met gemorste stoffen.

— Om als rechtstreeks samenhangende activiteit te worden aangemerkt, hoeft er geen sprake te zijn van een vaste fysieke verbinding. (zoals ook opgemerkt in “Answers Given by DG Environment on the Implementation of the Industrial Emissions Directive — Chapter 1”, van 18 januari 2019 ([5])).

Voorbeelden van rechtstreeks samenhangende activiteiten:

— opslag van grondstoffen of eindproducten die rechtstreeks verbonden zijn met een installatie, zoals tanks of silo's met pijpleidingen die het proces voeden;

— rioolwaterzuiveringsinstallaties die specifiek zijn ontworpen voor de verwerking van afvalwater uit een installatie;

— het ter plaatse opwekken van elektriciteit of warmte voor de installatie.

Als de buiten de IEPR vallende activiteit niet technisch verbonden is (bv. administratieve kantoren op een industriële locatie), mag deze niet als rechtstreeks samenhangende activiteit op grond van de IEPR worden aangemerkt.

Het belangrijkste verschil tussen een rechtstreeks samenhangende activiteit en een afzonderlijke installatie is gelegen in de sterkte van het technisch verband met de onder de IEPR vallende activiteit. Hierbij moet een aantal factoren in aanmerking worden genomen, waaronder:

— Fysiek verband: zijn de activiteiten fysiek met elkaar verbonden door middel van pijpleidingen, transportbanden of soortgelijke infrastructuur?

— Operationele afhankelijkheid: is de installatie voor de kernactiviteiten ervan afhankelijk van de daarmee rechtstreeks samenhangende activiteit?

— Milieueffecten: heeft de rechtstreeks samenhangende activiteit een aanzienlijke invloed op de totale uitstoot of de ecologische voetafdruk van de installatie?

Uiteindelijk is het, net als bij installaties, aan de bevoegde autoriteit om te bepalen of een activiteit als een rechtstreeks samenhangende activiteit moet worden aangemerkt. Zij moet de bovengenoemde factoren in overweging nemen om te bepalen of de activiteit samen met de onder de IEPR vallende installatie moet worden gerapporteerd.

Indien een installatie zowel in bijlage I vermelde activiteiten als niet in bijlage I vermelde activiteiten verricht, moeten de van die laatste activiteiten afkomstige uitstoot en overbrengingen vanaf de locatie naar elders worden uitgesloten van de in het kader van de IEPR gerapporteerde gegevens (tenzij het gaat om een rechtstreeks samenhangende activiteit). Het is misschien niet mogelijk om de bijdragen van de niet in bijlage I vermelde activiteiten te scheiden en te kwantificeren, bv. wanneer er geen bemonsteringspunt voor de niet in bijlage I vermelde activiteit bestaat (in het geval van sterk vervlochten rioleringssystemen). In dat geval kan het praktisch en kosteneffectief zijn om de uitstoot van niet in bijlage I vermelde activiteiten samen met die van in bijlage I vermelde activiteiten te rapporteren.

5. VOORBEELDEN VAN SECTOREN

In dit gedeelte worden verschillende voorbeelden gegeven van sectoren met verschillende complexiteitsniveaus die de hierboven beschreven concepten illustreren. Complexe of niet-eenduidige situaties moeten per geval worden beoordeeld en vereisen mogelijk overleg met de vergunningverleners bij de bevoegde autoriteit van het EEA of bij de Commissie. Er kan met de EEA-helpdesk voor de industriële sector contact worden opgenomen via industry.helpdesk@eea.europa.eu.

5.1. **Elektriciteitssector**

Het voorbeeld in figuur 5.1 toont een locatie voor elektriciteitsopwekking met twee grote stookinstallaties. Deze omvat: i) twee gecombineerde stoom- en gasturbines van 100 MW, elk met een vermogen van meer dan 50 MW en een eigen schoorsteen; ii) een verbrandingsketel met een vermogen van 45 MW; en iii) een noodaggregaat met dieselmotor met een vermogen van 10 MW. De enige relevante onder de IEPR vallende activiteit in dit voorbeeld is activiteit 1.1: *het stoken in installaties met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van 50 MW of meer*. Hoewel er meerdere technische eenheden zijn, worden al deze beschouwd als deel van één installatie, die op haar beurt weer deel uitmaakt van één inrichting en één locatie. Richtsnoeren voor de toepassing van het beginsel van de gemeenschappelijke schoorsteen (artikel 29 van de IED) zijn te vinden in punt 2.2.3 van de handleiding voor rapporteurs voor de geïntegreerde gegevensrapportage in het kader van het E-PRTR en grote stookinstallaties. In punt 2.2.3 wordt uitgelegd hoe kan worden bepaald of de verschillende eenheden als een grote stookinstallatie in de zin van hoofdstuk III van de IED kunnen worden beschouwd. Indien zij als grote stookinstallatie worden beschouwd, moeten de eenheden voor rapportagedoeleinden worden behandeld als een deel van de installatie met alle vereiste gegevens, zoals nominaal thermisch vermogen, energie-input, bedrijfsuren of emissies.

Het noodaggregaat in dit voorbeeld is een rechtstreeks samenhangende activiteit. Tussen deze en de onder de IEPR vallende activiteit bestaat een onmiskenbaar technisch verband, aangezien het uitsluitend is bedoeld om noodstroom te leveren. Voor het noodaggregaat en de ketel met een capaciteit van 45 MW, waarvoor afzonderlijk als middelgrote stookinstallatie een vergunning zou worden verleend, moet samen met de emissies voor de installatie worden gerapporteerd, maar niet als deel van de grote stookinstallatie. Zoals in bijlage I bij de IEPR wordt vermeld, hoeft voor middelgrote stookinstallaties niet afzonderlijk te worden gerapporteerd als deze deel uitmaken van een onder de IED vallende installatie.

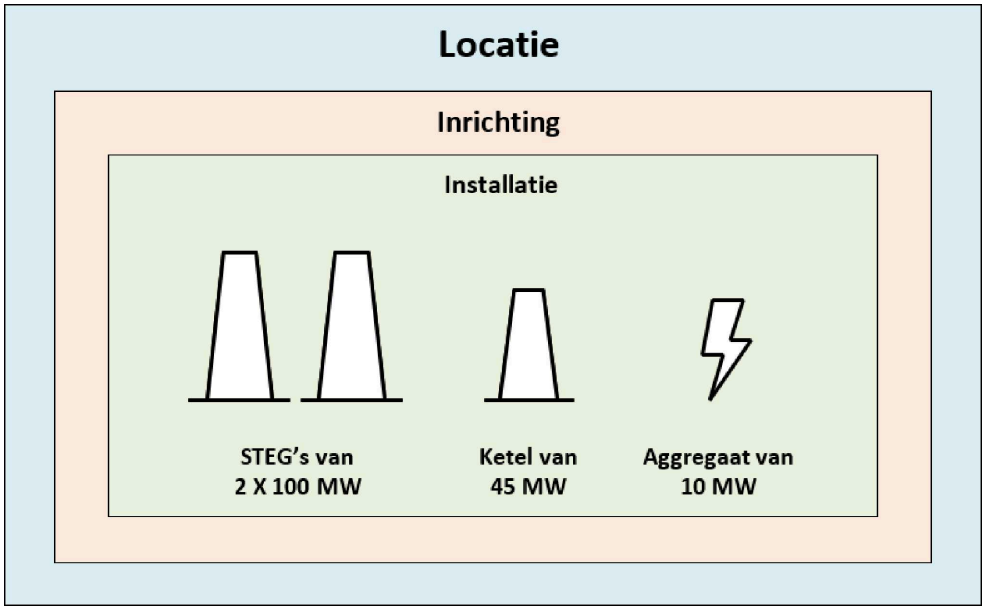
In het tweede voorbeeld met betrekking tot de energiesector in figuur 5.2 hebben de stoom- en gasturbines een andere exploitant dan de kleinere stookinstallaties. In dit voorbeeld zijn er dus twee inrichtingen met elk één installatie. Indien er voor de installatie een overkoepelende vergunning is afgegeven die alle stookinstallaties omvat, dan zou de installatie

virtueel in tweeën moeten worden gesplitst (zoals in de tweede schematische weergave), maar alleen ten behoeve van de IEPR-rapportagedoeleinden. Zoals uiteengezet in de handleiding voor rapporteurs zou inrichting 2 een installatie hebben die activiteit 1.1 uitvoert, aangezien de totale capaciteit van 45 MW + 10 MW de drempel van 50 MW overschrijdt. Wat betreft inrichting 2, zouden grote stookinstallaties niet als deel van de installatie worden gerapporteerd vanwege de samentellingsregels in hoofdstuk III, die alleen van toepassing zijn op eenheden met een capaciteit van 15 MW of meer.

Inrichting 1 zou daarentegen beschikken over een installatie die activiteit 1.1 uitvoert en over ofwel twee delen van de installatie van elk 100 MW, ofwel één deel van de installatie van 200 MW. Dit laatste zou het geval zijn indien de twee eenheden een gemeenschappelijke schoorsteen hebben of indien zij zodanig zijn geïnstalleerd dat de bevoegde autoriteit, rekening houdend met technische en economische factoren, oordeelt dat de afvalgassen van die eenheden via een gemeenschappelijke schoorsteen kunnen worden uitgestoten (artikel 29 van de IED).

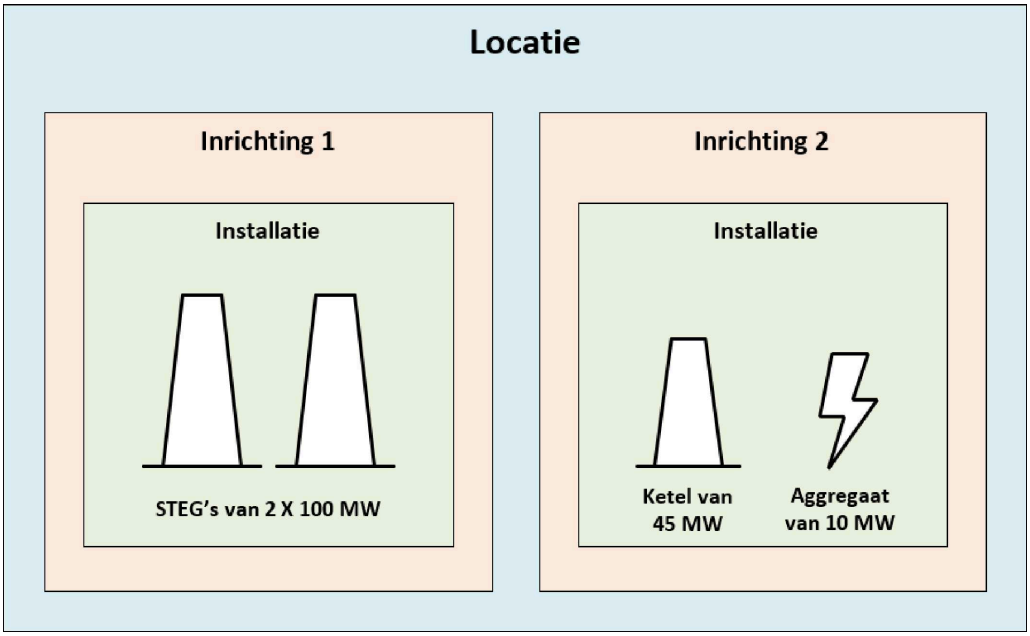
Figuur 5.1

Voorbeeld van een elektriciteitsproductielocatie met één exploitant

Figuur 5.2

Voorbeeld van een elektriciteitsproductielocatie met twee exploitanten

5.2. **Afvalsector**

Dit voorbeeld betreft een afvalbeheerinrichting met drie technische eenheden: i) een stortplaats; ii) een afvalverwerkingseenheid; en iii) een biogasinstallatie. In figuur 5.3 ontvangt de nabijgelegen stortplaats (installatie 1) niet nuttig toe te passen afvalstoffen van de verwerkingseenheid. De stortplaats is niet technisch verbonden met de biogasinstallatie of de afvalverwerkingseenheid, ook al leveren deze het afval aan, aangezien de stortplaats wordt beschouwd als een definitieve stortplaats. Aangezien de stortplaats in de eerste plaats bedoeld is voor afvalverwijdering, wat verschilt van de activiteiten van de andere eenheden, die zijn gericht op het weer nuttig toepasbaar maken van afvalstoffen, wordt deze bovendien als een afzonderlijke installatie ingedeeld (IED-activiteit 5.4).

Installatie 2 is een afvalverwerkingseenheid waarin afval wordt voorbereid voor zowel de stortplaats als de biogasinstallatie en van waaruit ook ander afval naar externe locaties wordt overgebracht. Hoewel deze installatie grondstoffen aan de biogasinstallatie levert, zijn de activiteiten mechanisch van aard en kan de biogasinstallatie ook voor afval afkomstig van andere locaties worden gebruikt. Aangezien hierbij sprake is van een andersoortig milieueffect en van een activiteit die geen essentieel onderdeel is van het proces voor de productie van biogas, wordt de afvalverwerkingseenheid beschouwd als een afzonderlijke installatie.

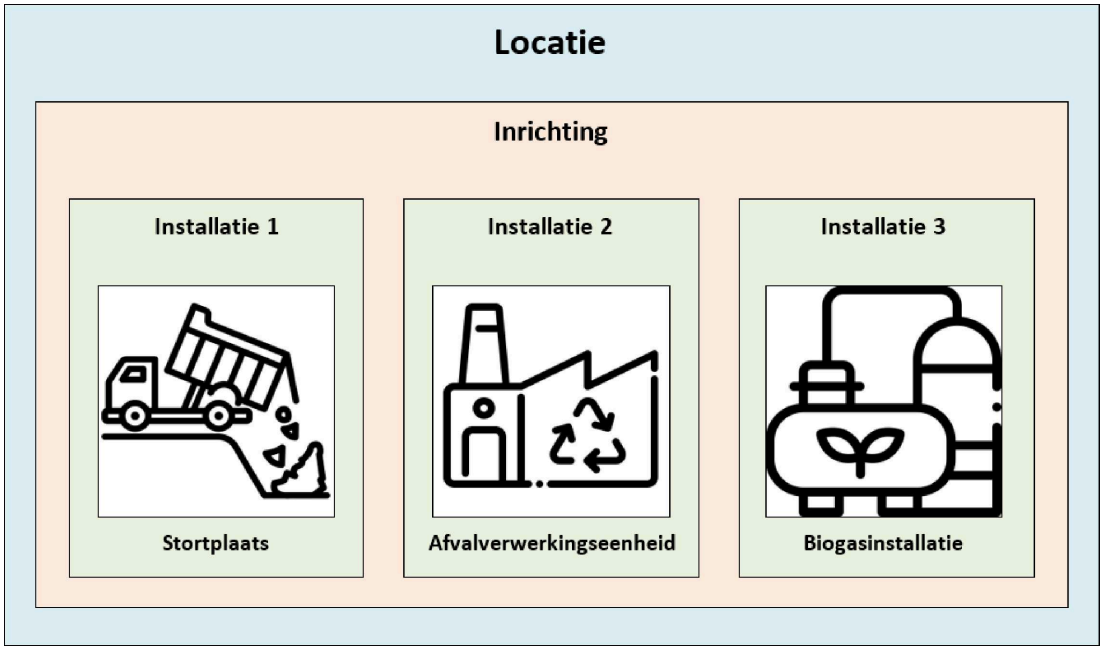
In het alternatieve scenario in figuur 5.4 heeft de exploitant besloten dat de afvalverwerkingseenheid — met gebruikmaking van voorbereidende vergistingseenheden die uitsluitend zijn ontworpen om de afbraak van materiaal te verbeteren en het substraat te verwarmen — moet dienen als voorbehandelingseenheid voor de biogasinstallatie. Deze voorbehandeling is essentieel voor het goed functioneren van het vergistingsproces en omvat een biologisch proces dat volgt op de eerste mechanische verwerking. In dit scenario zijn de afvalverwerkingseenheid en de biogasinstallatie (IED-activiteit 5.3, punt a), i), of punt b), i)) dus technisch met elkaar verbonden — zij vormen één installatie.

De twee installaties kunnen al dan niet één inrichting vormen, wat afhankelijk is van de vraag of zij afzonderlijke exploitanten hebben. Van al deze entiteiten kan worden gesteld dat zij deel uitmaken van één locatie.

Zie punt 5.5 voor voorbeelden van overbrengingen van afvalwater, die in sommige gevallen als afvaltonnage moeten worden gerapporteerd, op een complexe industriële locatie met een rioolwaterzuiveringsinstallatie.

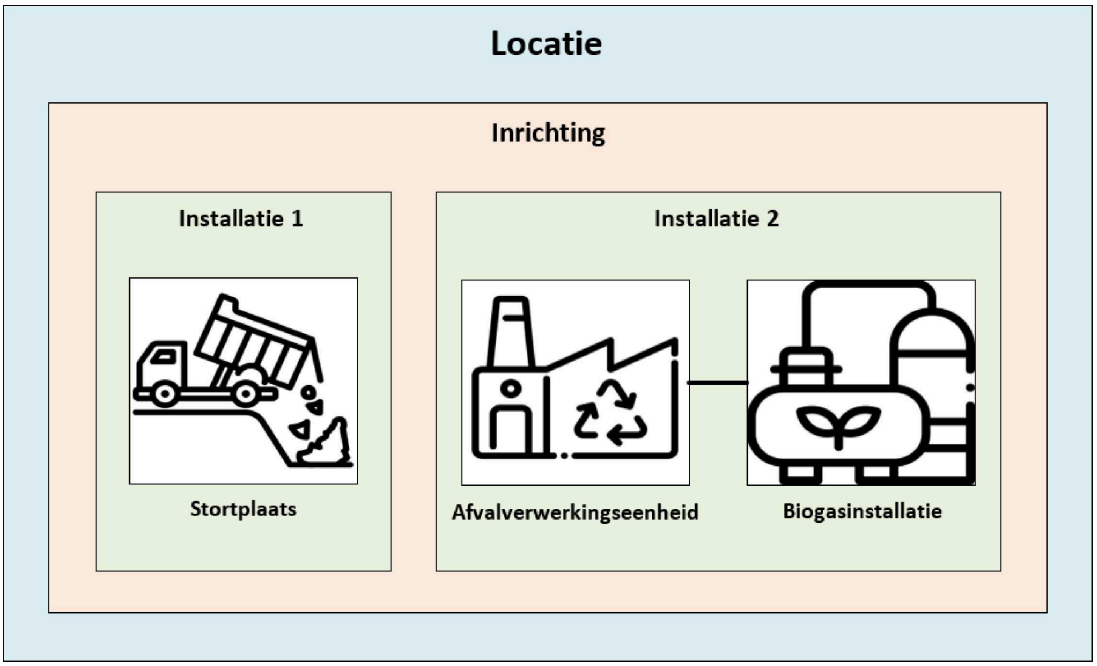
Figuur 5.3

Voorbeeld van een afvalverwerkingslocatie met drie installaties

Figuur 5.4

Voorbeeld van een afvalverwerkingslocatie met twee installaties

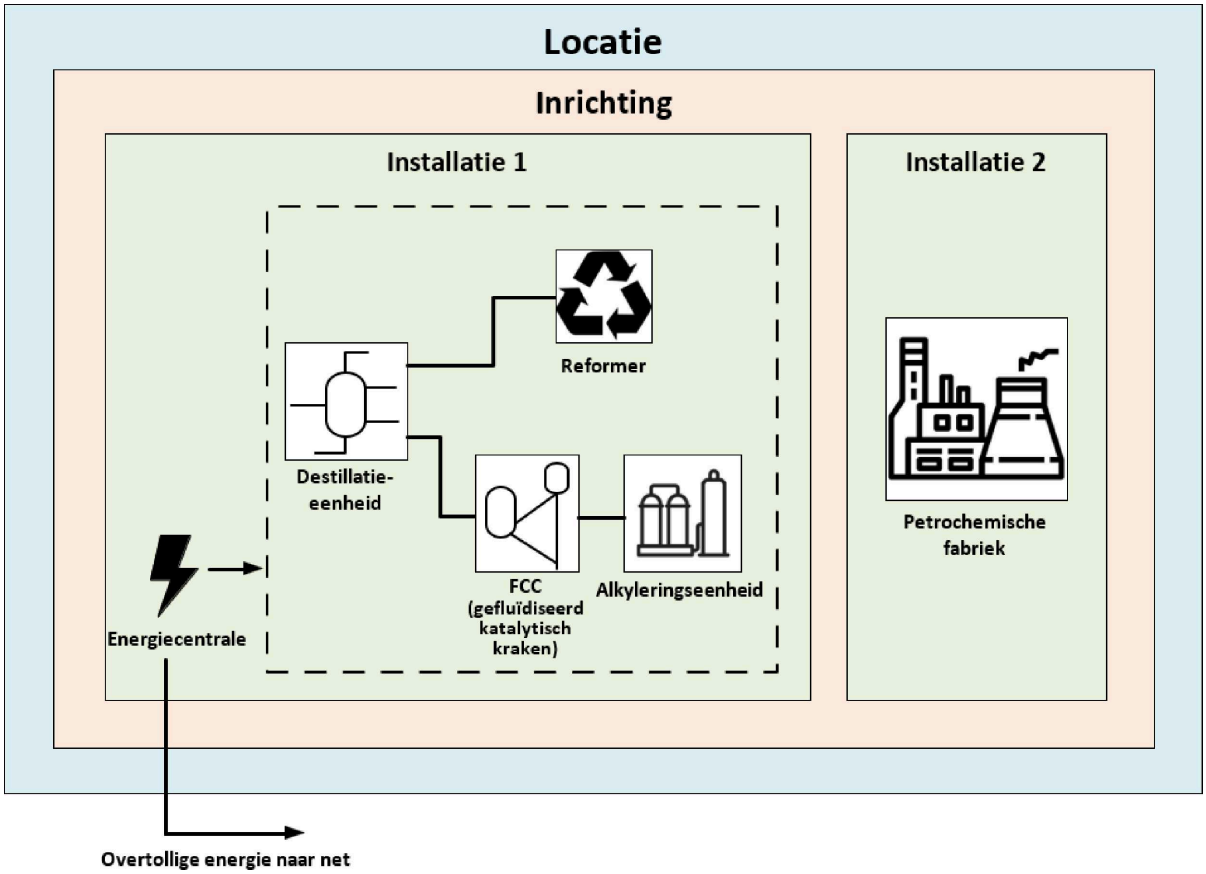
5.3. **Raffinaderij en petrochemische locatie**

Het voorbeeld in figuur 5.5 toont een raffinaderij die naast een petrochemische fabriek gelegen is. De raffinaderij omvat een destillatie-eenheid die producten levert aan de reformer en de kraakeenheid met gefluïdiseerde katalysator, die op hun beurt producten leveren aan de alkyleringseenheid. In het voorbeeld worden al deze technische eenheden door de bevoegde autoriteit beschouwd als technisch sterk met elkaar verbonden en vormen zij derhalve één installatie. Een energiecentrale binnen de raffinaderij levert energie aan alle technische eenheden die de raffinage verzorgen. Hoewel overtollige energie naar het net buiten de raffinaderij wordt geëxporteerd, is het grootste deel van de energie nodig voor de werking van de raffinaderij. Er bestaat dus een sterk technisch verband, waardoor ook de energiecentrale wordt beschouwd als deel van dezelfde installatie.

Een van de activiteiten van de raffinaderij is het leveren van nafta aan de petrochemische fabriek. De raffinaderij en de centrale hebben dezelfde exploitant, maar zij hebben verschillende processen. De petrochemische fabriek zal de nafta verder verwerken tot een reeks derivaten die verderop in het proces worden gebruikt voor de productie van rubber, kunststoffen, vezels, harsen enz. De door de raffinaderij geproduceerde nafta wordt ook naar andere locaties en klanten verzonden, terwijl de petrochemische fabriek eventueel elders geproduceerde nafta kan gebruiken. Daardoor bestaat de mogelijkheid dat de beoordelende bevoegde autoriteit het technisch verband als zwak aanmerkt. Om die reden moeten de raffinaderij en de petrochemische fabriek als afzonderlijke installaties worden beschouwd. In het voorbeeld hebben deze installaties echter dezelfde exploitant en maken zij dus deel uit van één inrichting. Aangezien er geen andere bijbehorende inrichtingen zijn, vormt deze ene inrichting de locatie.

Figuur 5.5

Voorbeeld van een raffinaderij en petrochemische locatie

5.4. **Farmaceutische locatie**

Het voorbeeld in figuur 5.6 is opzettelijk complex om meerdere concepten te kunnen illustreren.

In inrichting 1 wordt een verbrandingsproces uitgevoerd om warmte en elektriciteit op te wekken. De warmte wordt geleverd aan de reactoren in inrichting 2. Inrichting 1 is in zijn geheel eigendom van "Energy Ltd". Zij bevat drie verbrandingseenheden (eenheden 1, 2 en 3) en aangezien elk daarvan onafhankelijke ketels zijn met elk een eigen schoorsteen, worden zij door de bevoegde autoriteit op grond van artikel 29, lid 2, van de IED als afzonderlijke technische eenheden beschouwd. Voor al deze eenheden is sprake van een technisch verband en zij vormen daarmee één installatie: installatie 1. Deze installatie is in de eerste plaats bedoeld om energie te leveren aan de andere installaties op de locatie, terwijl overtollige energie naar het openbare elektriciteitsnet wordt getransporteerd.

Inrichting 2 is een farmaceutische inrichting die eigendom is van "Pharma Ltd". Deze inrichting omvat vier verschillende deeleenheden. Eenheid 4 en eenheid 5 zijn de reactoren die het farmaceutische product voortbrengen. Eenheid 6 is een rioolwaterzuiveringsinstallatie, die functioneel verbonden is met de reactoren, en in eenheid 7 worden grondstoffen opgeslagen. Al deze eenheden zijn technisch met elkaar verbonden en zijn essentieel voor de werking van de inrichting als geheel. Daarom vormen zij samen één installatie: installatie 2.

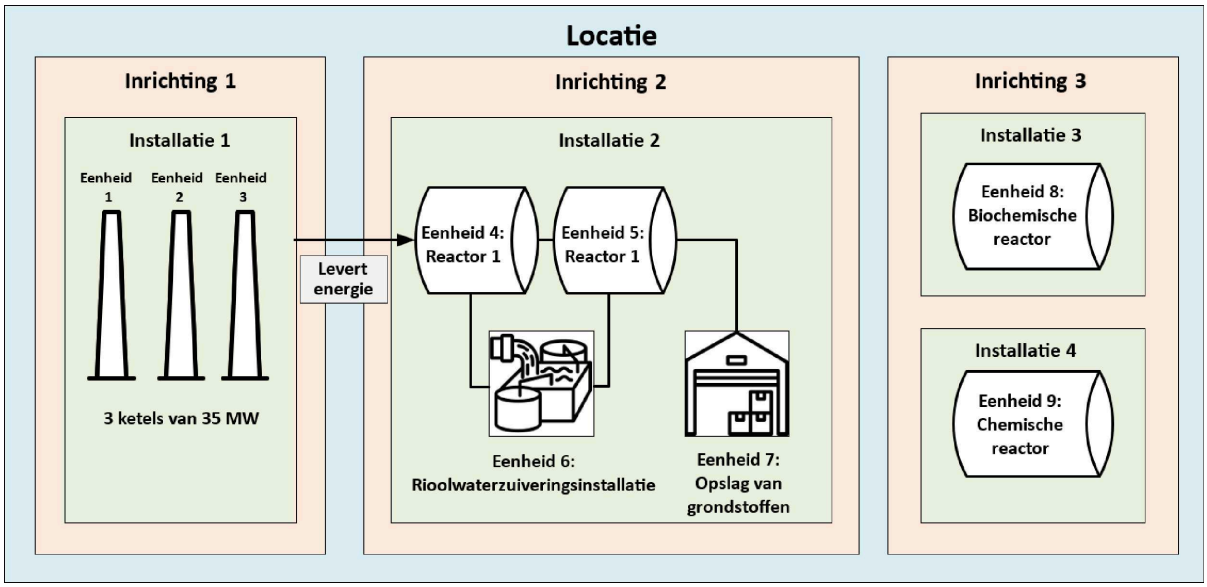
In inrichting 3, die eigendom is van "Supply Ltd", wordt een chemische activiteit uitgevoerd waarmee biochemische en organische oplosmiddelen worden geproduceerd. Deze worden gebruikt in inrichting 2, maar ook door andere bedrijven buiten de locatie. Deze inrichting heeft twee onafhankelijke installaties zonder technisch verband en waarin volstrekt verschillende chemische processen worden gehanteerd. Installatie 3 is een biochemische reactor waarmee een biochemisch oplosmiddel wordt geproduceerd; tot deze installatie behoort één eenheid: eenheid 8. Installatie 4 is een chemische reactor (eenheid 9) waarmee een organisch oplosmiddel wordt geraffineerd.

De drie door Energy Ltd, Pharma Ltd en Supply Ltd geëxploiteerde inrichtingen vormen één locatie, aangezien deze drie ondernemingen activiteiten uitvoeren die een gemeenschappelijk doel hebben en van verwante aard zijn, in dit geval de productie van farmaceutische producten.

Hoewel er tussen installatie 1 en installatie 2 sprake is van een technisch verband, worden zij geëxploiteerd door twee verschillende rechtspersonen (Energy Ltd en Pharma Ltd). Dit betekent dat zij, hoewel zij als één installatie zouden kunnen worden beschouwd, in het kader van de IEPR-rapportage als afzonderlijke installaties binnen afzonderlijke inrichtingen moeten worden behandeld. Vergelijkbare principes zijn van toepassing op complexere chemische fabrieken waarin meerdere onder de IED vallende activiteiten worden verricht.

Figuur 5.6

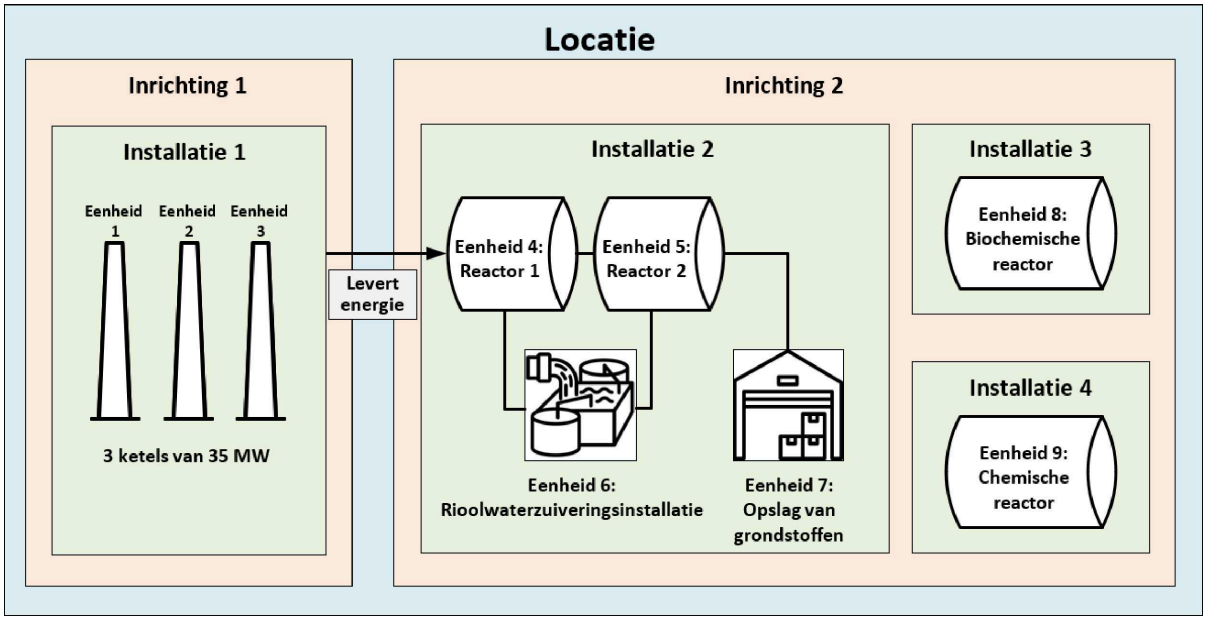
Voorbeeld van een farmaceutische locatie

Figuur 5.7 illustreert de in figuur 5.6 beschreven situatie, maar nadat Pharma Ltd de eenheden 8 en 9 van Supply Ltd. heeft gekocht en overgenomen, waarmee de inrichtingen 2 en 3 tot één enkele inrichting op de locatie zijn samengevoegd.

Figuur 5.7

Voorbeeld van een farmaceutische locatie na een wisseling van de exploitant

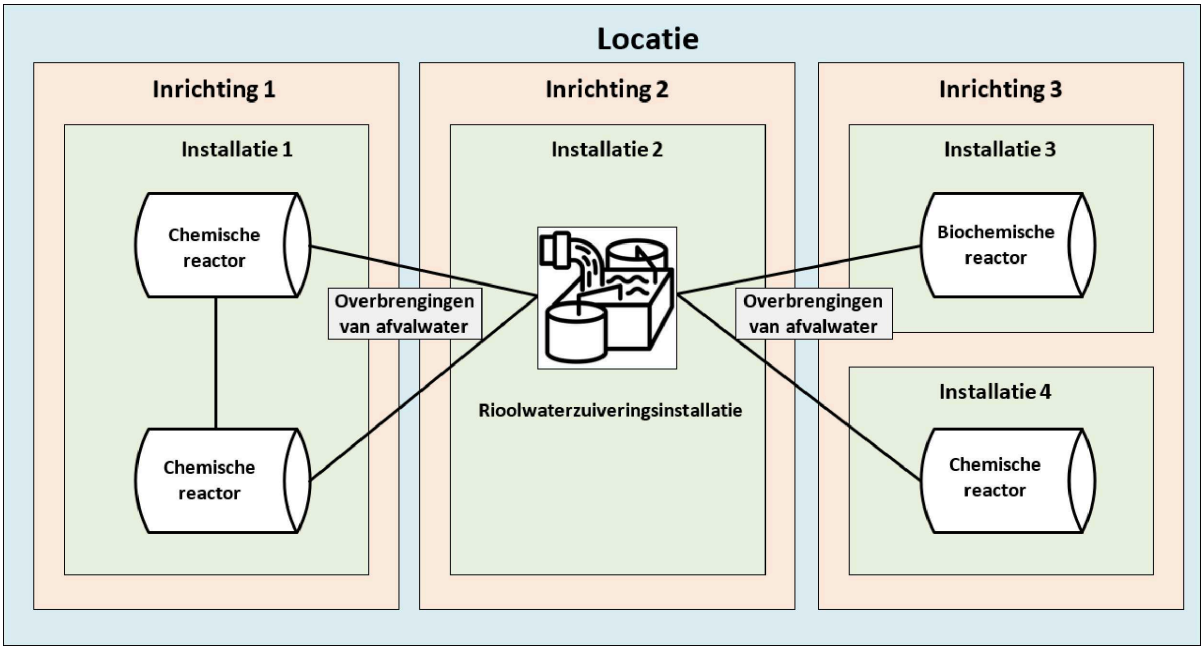
5.5. **Waterlozingen vanuit meerdere installaties op dezelfde locatie**

Als een onafhankelijk geëxploiteerde industriële RWZI verschillende andere inrichtingen op een industriële locatie bedient, dan moet er voor de RWZI afzonderlijk worden gerapporteerd als een andere inrichting en installatie. Dit is bijvoorbeeld het geval voor IED-activiteit 6.11, gedefinieerd als "een niet onder het toepassingsgebied van Richtlijn 91/271/EEG vallende zelfstandig geëxploiteerde behandeling van afvalwater dat door een onder hoofdstuk II vallende installatie is geloosd". Figuur 5.8 illustreert dit scenario; de RWZI heeft een andere exploitant dan de installaties 1, 3 en 4, en vormt daarom één inrichting met één installatie. Daarom moet de uitstoot van verontreinigende stoffen voor de RWZI bij overschrijding van de in bijlage II bij de IEPR gespecificeerde drempelwaarden voor verontreinigende stoffen worden gerapporteerd. Overbrengingen van verontreinigende stoffen moeten voor de andere installaties worden gerapporteerd indien deze de in bijlage II vermelde drempelwaarden overschrijden.

Als het onwaarschijnlijke scenario zich voordoet dat de onafhankelijke RWZI op deze industriële locatie wordt samengevoegd met een stedelijke RWZI met meer dan 100 000 inwonerequivalenten (bv. IEPR-activiteit 6), wordt aanbevolen om hiervoor als afzonderlijke installatie te rapporteren, omdat deze onafhankelijk kan functioneren. In dit geval moeten alle overbrengingen van afvalwater vanuit de installaties 1, 3 en 4 naar de stedelijke RWZI worden gerapporteerd als overbrengingen van verontreinigende stoffen, mits hiermee de in bijlage II bij de IEPR gespecificeerde drempelwaarden worden overschreden.

Figuur 5.8

Voorbeelden van door een onafhankelijk geëxploiteerde RWZI behandelde waterlozingen vanuit meerdere installaties op dezelfde locatie

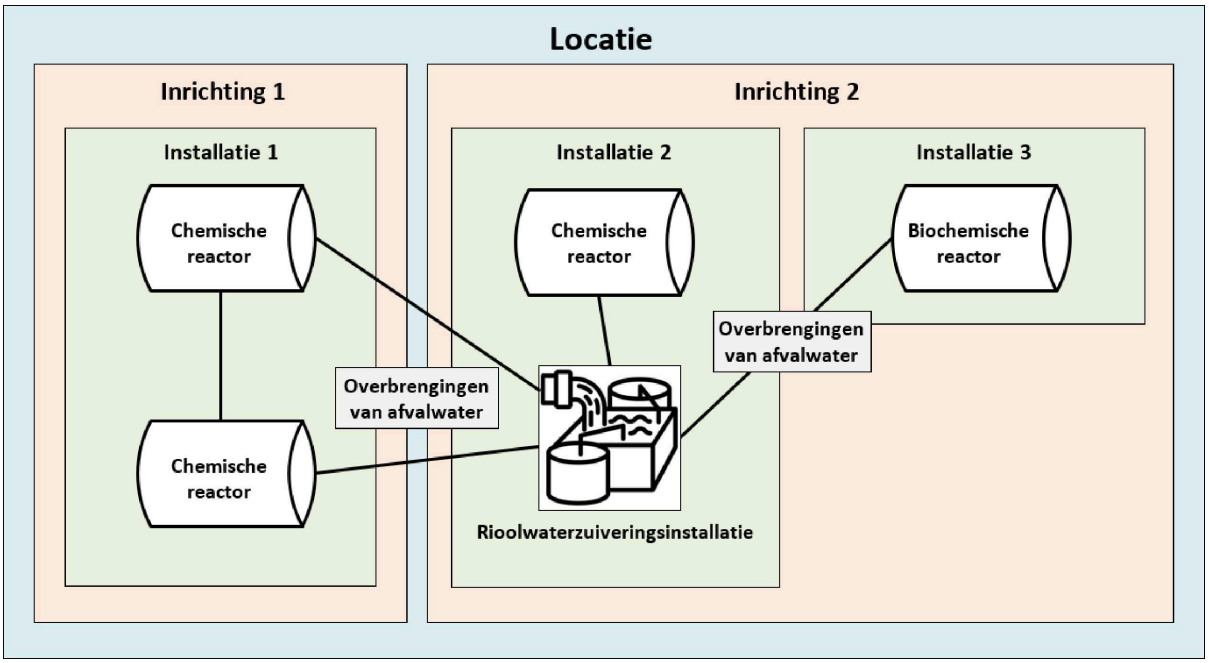

Figuur 5.9 toont de situatie waarin de RWZI niet onafhankelijk is, omdat deze dezelfde exploitant heeft als andere technische eenheden. In dit voorbeeld wordt de sterkte van het technische verband tussen de twee technische eenheden bij installatie 2 (door de bevoegde autoriteit) sterk genoeg geacht om tot dezelfde installatie te worden gerekend. Daarentegen wordt het technische verband tussen de chemische reactor, de biochemische reactor en de RWZI niet sterk genoeg geacht om al deze tot een en dezelfde installatie te rekenen. De overbrengingen van afvalwater van de chemische reactor naar installatie 2 hoeven niet te worden gerapporteerd, aangezien deze worden beschouwd als overbrengingen op de locatie, mits de RWZI binnen het toepassingsgebied van IED-activiteit 5.3, punt a), valt.

Dit was ook de gangbare praktijk voor de rapportage in verband met activiteit 5, punt c), in het kader van de voorloper van de IEPR (het bij Verordening (EG) nr. 166/2006 uitgevoerde Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen (E-PRTR)) wanneer het soort afvalstof is gedefinieerd als in de rubrieken D 8 en D 9 van bijlage I bij Richtlijn 2008/98/EG. Aan de andere kant moeten de overbrengingen van afvalwater vanuit de installaties 1 en 3, indien de RWZI niet binnen het toepassingsgebied van IED-activiteit 5.3, punt a), of niet binnen het toepassingsgebied van D 8 en D 9 valt, worden gerapporteerd als overbrengingen van verontreinigende stoffen. In beide gevallen moet de uitstoot van verontreinigende stoffen voor installatie 2 worden gerapporteerd als deze de in bijlage II bij de IEPR vermelde drempelwaarden overschrijdt.

Figuur 5.9

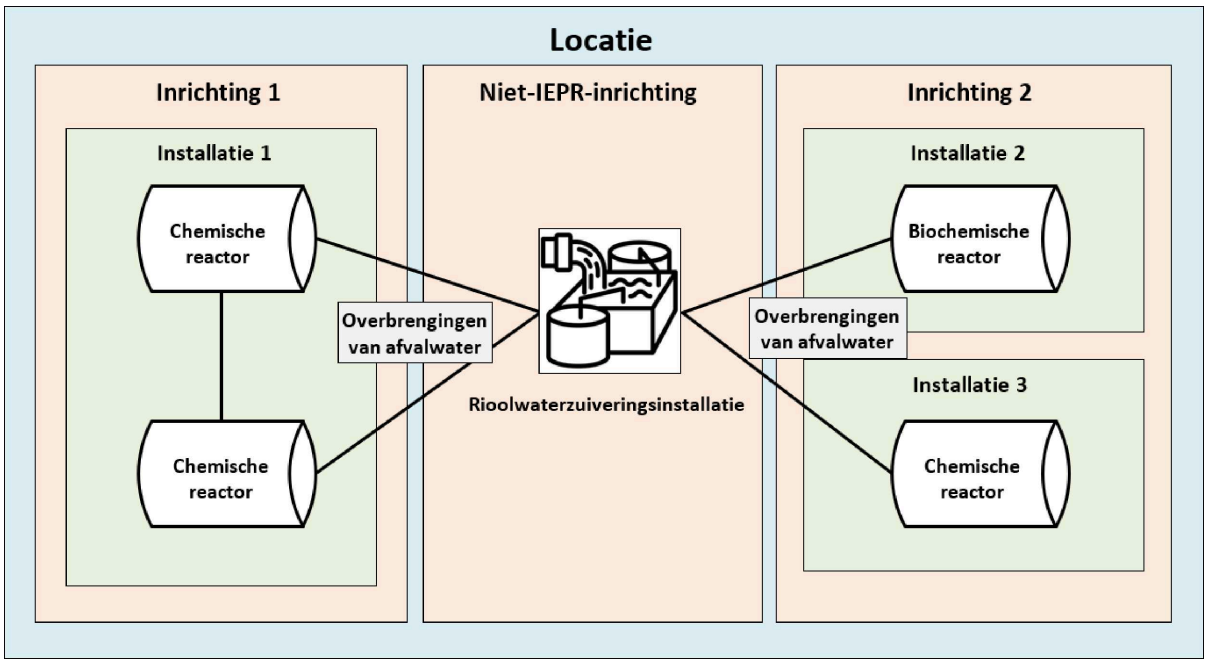
Voorbeeld van een RWZI die technisch is verbonden met een eenheid bij dezelfde installatie

Figuur 5.10 toont het scenario waarbij een stedelijke RWZI, die minder dan 100 000 inwonerequivalenten bedient, deel uitmaakt van de locatie (aangezien deze functioneel verbonden is met andere eenheden op de locatie), maar waarin een activiteit wordt verricht die noch onder de IED noch onder de IEPR valt. Voor installaties 1, 2 en 3 zou het afvalwater worden gerapporteerd als overbrengingen van verontreinigende stoffen. De lozing van verontreinigende stoffen in het water vanuit de RWZI moet echter niet in het kader van de IEPR worden gerapporteerd, aangezien die RWZI niet onder het toepassingsgebied van de IEPR valt.

Figuur 5.10

Voorbeeld van waterlozingen vanuit twee installaties naar een noch onder de IED noch onder de IEPR vallende RWZI van een onafhankelijke exploitant

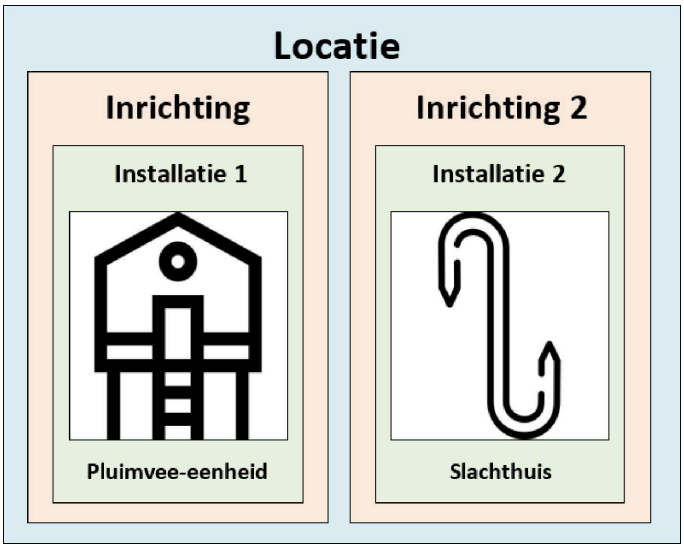

5.6. **Installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij en slachthuizen**

Slachthuizen bevinden zich veelal in de nabijheid van intensieve agrarische activiteiten. Figuur 5.11 illustreert dit scenario, waarbij het slachthuis wordt geëxploiteerd door "Abattoir Ltd" en de pluimveehouderij door "Poultry Ltd". Zelfs als deze technische eenheden nauw met elkaar verbonden zijn, zouden zij voor de IEPR-rapportage nog steeds als twee afzonderlijke inrichtingen (inrichting 1 en 2) worden beschouwd, omdat zij verschillende exploitanten hebben.

Figuur 5.11

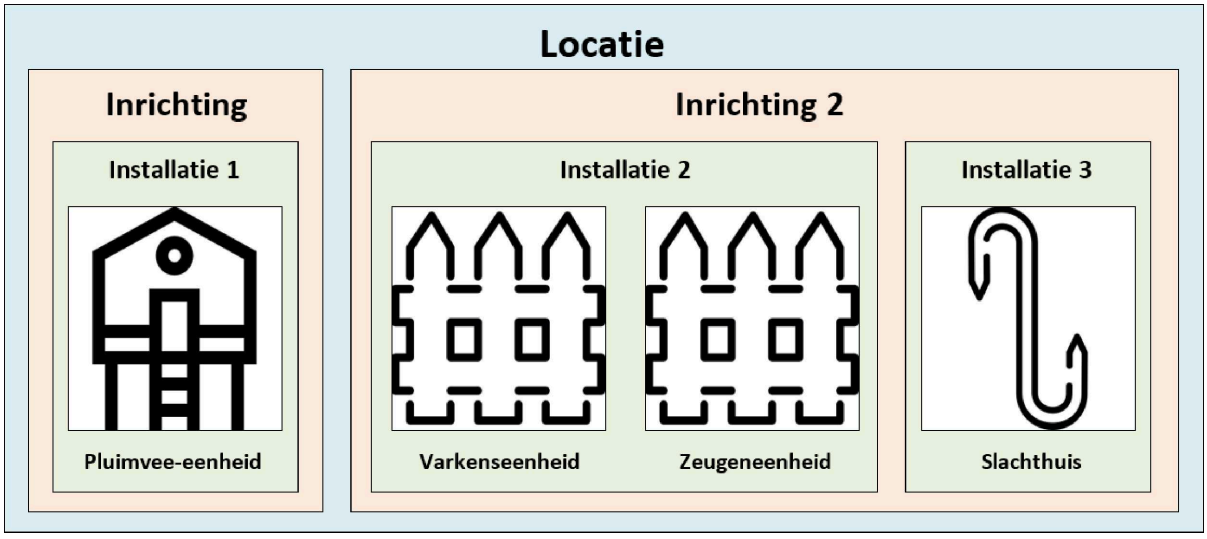
Een eenvoudig voorbeeld van intensieve pluimveehouderij en een nabijgelegen slachthuis

Als "Abattoir Ltd" echter een intensieve varkensfokkerij en een zeugeneenheid naast het slachthuis zou opzetten en exploiteren, zouden deze eenheden als één inrichting worden beschouwd, zoals afgebeeld in figuur 5.12. In deze situatie kunnen de varkens- en zeugeneenheden en het slachthuis afzonderlijke installaties binnen dezelfde inrichting vormen, afhankelijk van de door de bevoegde autoriteit vastgestelde sterkte van het technische verband.

Figuur 5.12

Een complexer voorbeeld van een industriële veehouderij- en dierverwerkingslocatie met verschillende exploitanten

5.7. **Buiten de IED vallende sectoren en activiteiten**

5.7.1. *Middelgrote stookinstallaties*

Voor de IEPR, de richtlijn inzake industriële emissies (IED) en Richtlijn (EU) 2015/2193 (RMSI) gelden verschillende rapportageverplichtingen. De IEPR-vereisten zijn specifiek van toepassing op grotere middelgrote stookinstallaties met een thermisch ingangsvermogen tussen 20 MW en 50 MW indien deze niet onder bijlage I bij de IED vallen. Deze installaties, evenals kleinere middelgrote stookinstallaties, vallen onder de reguliere rapportageverplichtingen van de RMSI, die de daadwerkelijke emissies, de gebruikte brandstoftypen en -hoeveelheden, en de capaciteit omvatten, alles op geaggregeerd niveau.

Op grond van de IEPR-rapportageverplichtingen hoeft voor de grotere middelgrote stookinstallaties (20-50 MW) die samen één middelgrote stookinstallatie vormen, alleen afzonderlijk te worden gerapporteerd als zij geen deel uitmaken van een onder de IED vallende installatie. Op een locatie met een onder de IEPR maar **niet** onder de IED vallende installatie moeten middelgrote stookinstallaties op de locatie met een nominaal thermisch ingangsvermogen van 20-50 MW in de rapportage als een afzonderlijke installatie worden behandeld. Zie het voorbeeld in punt 5.7.3 waarin een niet onder bijlage I bij de IED vallende dagbouwmijn een middelgrote stookinstallatie als energiebron heeft.

Alle afzonderlijke technische eenheden van de middelgrote stookinstallaties moeten in de rapportage als delen van de middelgrote stookinstallatie worden behandeld. Emissies moeten op installatieniveau worden gerapporteerd. Het aantal installaties in een inrichting met een onder de IEPR vallende middelgrote stookinstallatie waarover moet worden gerapporteerd, hangt af van de in punt 4.3.2 besproken verbanden. Meerdere middelgrote stookinstallaties die samen één installatie vormen met een nominaal thermisch ingangsvermogen van meer dan 50 MW, vallen onder IED-activiteit 1.1 en moeten voor rapportagedoeleinden worden behandeld als één installatie en niet als afzonderlijke middelgrote stookinstallaties.

Bij de rapportage voor het EU-register inzake industriële locaties worden middelgrote stookinstallaties met een gemeenschappelijke schoorsteen beschouwd als deel van een installatie. Op grond van de RMSI moeten stookinstallaties worden samengeteld als zij zijn aangesloten op een gemeenschappelijke schoorsteen of als "de afgassen van die middelgrote stookinstallaties — met inachtneming van technische en economische factoren — volgens het oordeel van de bevoegde autoriteit via een gemeenschappelijke schoorsteen kunnen worden uitgestoten", zoals vermeld in artikel 4 van de RMSI. Deze benadering komt enigszins overeen met de definitie van en rapportage inzake delen van de grote stookinstallatie, waarbij rekening moet worden gehouden met de verschillende capaciteitsdrempels die voor elke activiteit gelden (d.w.z. een thermisch ingangsvermogen van 20-50 MW of van meer dan 50 MW). In de RMSI wordt geen definitie van een "installatie" gegeven; de definitie van een exploitant is echter wel dezelfde als in de IEPR. Daarom moeten inrichtingen en ook installaties binnen inrichtingen worden gedefinieerd op basis van de in dit document vermelde verantwoordelijkheden van de exploitant aan de hand waarvan het toepassingsgebied van een inrichting wordt bepaald.

In het kader van de IEPR-rapportage is er voor middelgrote stookinstallaties gewoonlijk sprake van een een-op-eenrelatie tussen inrichting en installatie. Een middelgrote stookinstallatie kan echter bestaan uit meerdere delen waarover aan het EU-register inzake industriële locaties moet worden gerapporteerd.

5.7.2. *Ondergrondse mijnbouw en aanverwante activiteiten, met inbegrip van de onshore- of offshorewinning van ruwe olie of gas (voor zover deze activiteiten niet onder bijlage I bij de IED vallen)*

Dit hoofdstuk van de richtsnoeren is bedoeld voor installaties die niet onder IED-activiteit 3.6 vallen.

Doorgaans bestaat er voor ondergrondse mijnbouw en aanverwante activiteiten een een-op-eenrelatie tussen inrichting en installatie, uitgaande van de exploitant. Een mogelijke uitzondering zou zijn als meerdere mijnen, bijvoorbeeld voor verschillende materialen, zich bij elkaar in de buurt bevinden en deze mijnen door dezelfde onderneming worden geëxploiteerd. Aangezien er geen sprake is van een technisch verband tussen de twee mijnen, kan deze situatie worden beschouwd als één inrichting die twee installaties omvat.

Bij olie- en gasactiviteiten bestaat er doorgaans een een-op-eenrelatie tussen inrichting en installatie. Eén olie- en gasveld met meerdere door dezelfde onderneming geëxploiteerde putten of platforms moet als één installatie worden aangemerkt. Hierbij wordt ervan uitgegaan dat er sprake is van een technisch verband indien de putten: i) gebruikmaken van dezelfde infrastructuur (bv. pijpleidingen, verwerkingsvoorzieningen, opslagtanks, affakkelsystemen); ii) als één geheel door dezelfde exploitant worden geëxploiteerd, en iii) functioneel onderling afhankelijk zijn (d.w.z. dat de activiteit van de ene put invloed heeft op het emissieprofiel van de andere). Indien er meerdere exploitanten zijn, wordt de ene locatie die door het olie- en gasveld wordt gevormd, beschouwd als een locatie met meerdere inrichtingen. Indien er echter geen technisch verband tussen verschillende putten bestaat, kunnen deze als afzonderlijke installaties worden beschouwd. Zoals altijd is het aan de bevoegde autoriteit om te bepalen of er sprake is van een technisch verband.

5.7.3. *Dagbouw en steenwinning (voor zover deze niet onder bijlage I bij de IED vallen en bij een effectief productieareaal van 25 hectare)*

Deze richtsnoeren zijn bedoeld voor installaties die niet onder IED-activiteit 3.6 vallen.

Bij mijnbouw en andere activiteiten bestaat er doorgaans een een-op-eenrelatie tussen inrichting en installatie. Een uitzondering hierop is wanneer een inrichting bestaat uit meerdere winfronten waar verschillende materialen worden gewonnen, of wanneer een inrichting oorspronkelijk één exploitatiegebied voor een bepaald mineraal (bv. een steengroeve) en een ander exploitatiegebied voor een ander mineraal omvatte. De nieuwe IED-activiteit 3.6 wordt als volgt omschreven: "Winning, waaronder behandeling ter plaatse, zoals vergruizen, zeven, verrijking en veredeling, van de volgende ertsen op industriële schaal: bauxiet, chroom, kobalt, koper, goud, ijzer, lood, lithium, mangaan, nikkel, palladium, platina, tin, wolfraam en zink." Indien er door de bevoegde autoriteiten criteria worden ontwikkeld voor het vaststellen van de omvang en de afbakening van IED-activiteit 3.6 die mogelijk van toepassing is op niet onder bijlage I vallende ondergrondse mijnbouw en dagbouw, kunnen deze criteria omwille van de consistentie ook op niet onder de IED vallende mijnen worden toegepast.

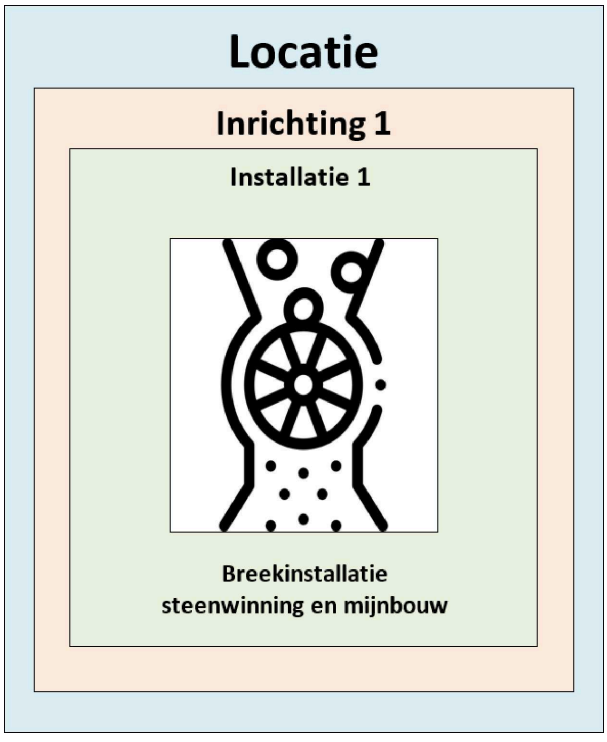
Typische steenwinning omvat activiteiten als het losmaken van gesteente door middel van boren en opblazen. De steengroeve geldt in het kader van de IEPR als installatie en de primaire activiteit is dagbouw en steenwinning (voor zover deze niet onder bijlage I bij de IED valt), wat wil zeggen dat deze onder IEPR-activiteit 5 valt. Op de locatie is vaak een — vaste of verplaatsbare — breekinstallatie aanwezig. Een vaste breekinstallatie wordt beschouwd als deel van de installatie, waarvan de emissies moeten worden gerapporteerd (zie figuur 5.13).

Daarnaast kan de locatie beschikken over een energiebron, zoals een verbrandingseenheid, die energie levert voor diverse activiteiten binnen de inrichting. Indien deze verbrandingsinstallatie voldoet aan de criteria om als IEPR-activiteit te worden aangemerkt (bv. een middelgrote stookinstallatie), kan deze in het kader van de IEPR worden beschouwd als afzonderlijke installatie ([15]) (zoals geïllustreerd in figuur 5.14).

Het is duidelijk dat er, indien de energiecentrale door een andere exploitant wordt beheerd, sprake is van een tweede inrichting met één installatie. Indien de energiecentrale een ingangsvermogen van meer dan 50 MW heeft, wordt deze ingedeeld als activiteit 1.1 (*Het stoken in installaties met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van 50 MW of meer*). Indien de elektriciteitscentrale echter minder dan 20 MW ingangsvermogen heeft, valt deze buiten de IEPR.

Figuur 5.13

Schematische weergave van een typische steenwinningsactiviteit

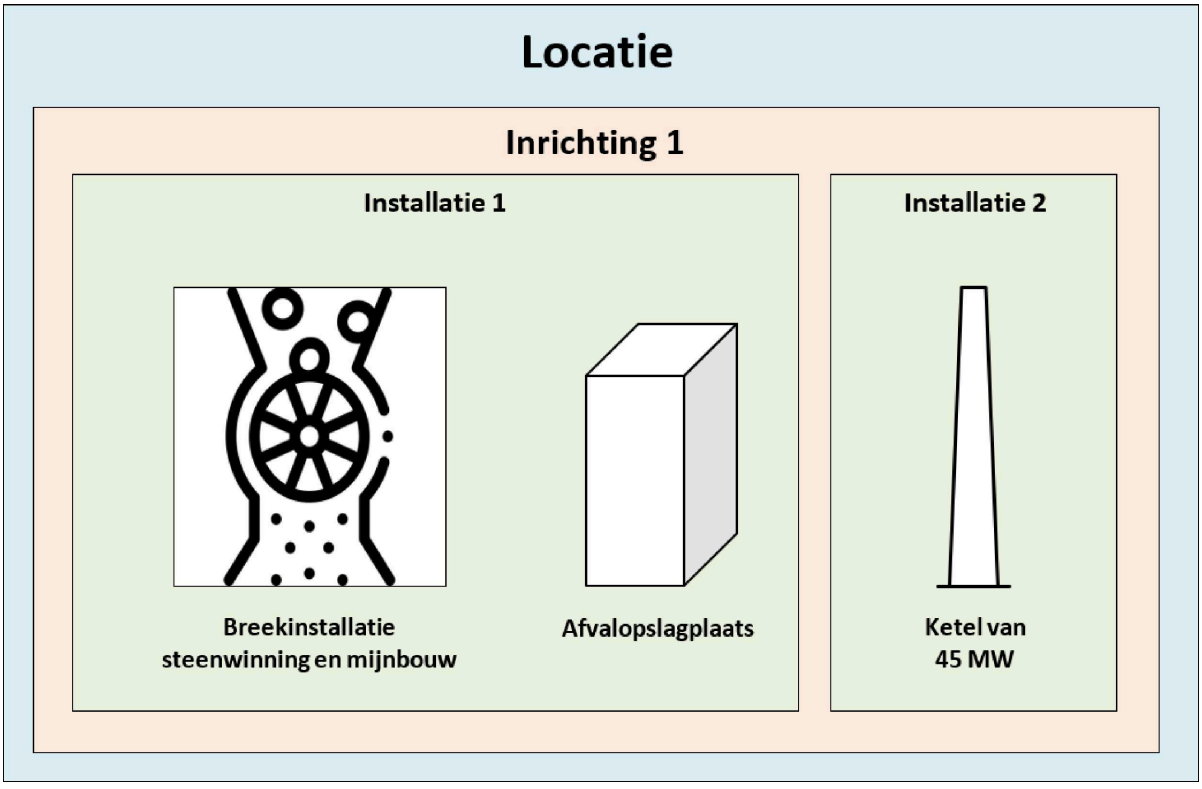
* De afbeelding in figuur 5.13 is uitsluitend bedoeld ter illustratie.

([15]) Middelgrote stookinstallaties waarover in het kader van de IEPR wordt gerapporteerd, worden gedefinieerd als "activiteiten als bedoeld in artikel 2 van Richtlijn (EU) 2015/2193 (voor zover deze niet onder bijlage I bij Richtlijn 2010/75/EU vallen). […] met een nominaal thermisch ingangsvermogen van ten minste 20 MW en minder dan 50 MW". Indien middelgrote stookinstallaties onder bijlage I bij de IED vallen, hoeft daarvoor niet te worden gerapporteerd. Indien zij echter een energiebron vormen voor een niet onder de IED vallende activiteit (zoals het geval is in punt 5.7.3), moeten zij voor rapportagedoeleinden als zodanig worden behandeld, mits zij een nominaal thermisch ingangsvermogen hebben van 20 tot 50 MW.

De locatie kan ook een opslagplaats voor niet-gevaarlijk afval voor de inzameling van afval afkomstig van de verschillende activiteiten op de locatie (zie figuur 5.14) omvatten, maar dit is geen onder de IEPR vallende activiteit en wordt daarom niet als een afzonderlijke installatie beschouwd. Indien deze afvalvoorziening echter bestemd is voor gevaarlijke afvalstoffen, zoals afgewerkte olie, en een maximale opslaginhoud heeft van 50 ton of meer, valt deze onder IED-activiteit 5.5 en vormt deze een afzonderlijke installatie voor rapportagedoeleinden in het kader van de IEPR, tenzij deze onder Richtlijn 2006/21/EG betreffende het beheer van afval van winningsindustrieën valt.

Figuur 5.14

Een schematische weergave van een typische steengroeve met een energiecentrale en een opslagplaats voor niet-gevaarlijke stoffen.

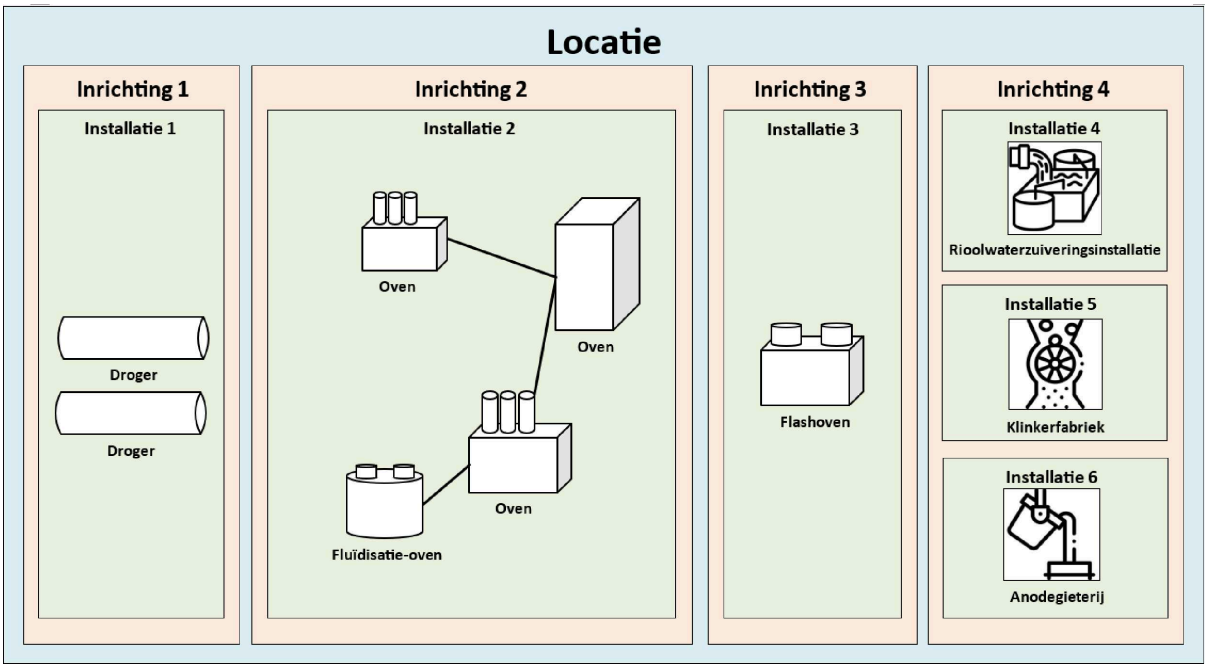

Figuur 5.15 illustreert een complexe dagbouwactiviteit waarbij vier verschillende exploitanten en dus vier inrichtingen zijn betrokken. Inrichting 1, die wordt geëxploiteerd door "onderneming A", bestaat uit twee technische eenheden die samen één installatie vormen. Inrichting 2, die wordt geëxploiteerd door "onderneming B", omvat vier technisch met elkaar verbonden eenheden. Inrichting 3, die wordt beheerd door "onderneming C", bestaat uit één onafhankelijk geëxploiteerde technische eenheid. Inrichting 4, die wordt geëxploiteerd door "onderneming D", bestaat uit drie installaties (zonder technisch verband tussen de eenheden).

Daarnaast kan op de locatie worden gebruikgemaakt van diverse verplaatsbare uitrusting die op verschillende momenten binnen verschillende inrichtingen wordt ingezet. Aangezien het echter om verplaatsbare eenheden gaat, mogen de emissies daarvan niet worden meegenomen in de rapportage voor een specifieke installatie.

Figuur 5.15

Voorbeeld van complexe dagbouw

5.7.4. *Zuiveringsinstallaties voor stedelijk afvalwater (met een capaciteit van 100 000 bevolkingsequivalenten of meer)*

Bij stedelijke RWZI's bestaat doorgaans een een-op-eenrelatie tussen inrichting en installatie. Een afzonderlijke maar verwante afvalverwerkingsactiviteit waarbij slib of stortplaatspercolaat wordt ontvangen en behandeld, kan echter door dezelfde onderneming en op dezelfde locatie worden uitgevoerd. In dit geval zijn er twee of meer installaties binnen de inrichting aanwezig.

Wanneer een exploitant van een industriële installatie eigenaar is van een installatie voor de behandeling van stedelijk afvalwater (of wanneer zijn afvalwaterzuiveringsinstallatie tevens als gemeentelijke installatie voor de behandeling van stedelijk afvalwater fungeert), wordt aanbevolen om die voor rapportagedoeleinden als twee verschillende installaties te behandelen. In de rapportage voor de industriële installatie moet vervolgens een indirecte lozing (een overbrenging van verontreinigende stoffen) aan de installatie voor de behandeling van stedelijk afvalwater worden vermeld (zolang de overbrenging boven de in bijlage II bij de IEPR vastgestelde drempelwaarden ligt).

5.7.5. *Aquacultuur op basis van diervoeders met een productiecapaciteit van meer dan 500 ton per jaar*

Voor de definitie van installaties geldt hetzelfde beginsel als het beginsel dat in het kader van de rapportageverplichting op grond van de verordening betreffende het E-PRTR is gehanteerd (zie punt 4.2). Aquacultuurinstallaties beschikken doorgaans over meerdere, door dezelfde exploitant beheerde, bodemgebonden kooien, doorstroomsystemen ("raceways") of reservoirs. Er valt tussen de installaties een zekere geografische nabijheid te verwachten, zodat zij tot dezelfde inrichting kunnen worden gerekend. Dit kunnen bijvoorbeeld meerdere drijvende kooien in een baai bij hetzelfde eiland zijn, indien deze tot dezelfde exploitant behoren. Drijvende kooien op verschillende afzonderlijke locaties langs de kust van verschillende kleine eilanden van een archipel die samenkomen op één locatie, worden ook beschouwd als behorend tot dezelfde inrichting mits zij dezelfde exploitant hebben.

Bij het definiëren van deze activiteit is de capaciteitsdrempel van toepassing op het installatieniveau. Bij het bepalen van het aantal installaties binnen één inrichting moet daarom nauwkeurigheid worden betracht om te voorkomen dat de installatie onbedoeld onder de in bijlage I bij de IEPR vermelde capaciteitsdrempel komt. De definitie van "technisch verband" is daarom van belang (zie punt 4.1). In het kader van een inrichting voor mariene aquacultuur duidt een technisch verband erop dat meerdere drijvende kooien, bodemgebonden kooien of eenheden via bijvoorbeeld gedeelde infrastructuur (voeder, watersystemen, monitoring) of logistiek (bijvoorbeeld een centraal punt voor voederopslag, chemische behandeling, oogsten en afvalverwijdering) fysiek of functioneel met elkaar zijn verbonden en als één productieactiviteit worden beheerd.

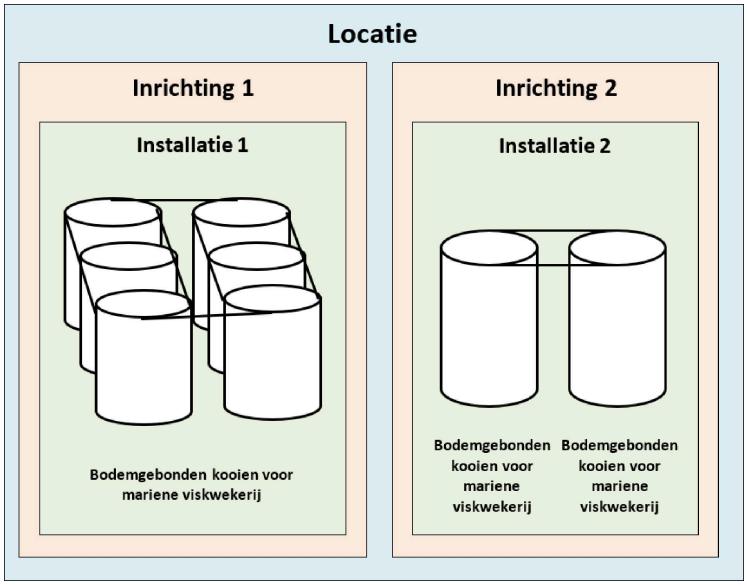
Hoewel verschillende aquatische soorten verschillende milieuproblemen kunnen opleveren, is de aanwezigheid ervan op zich geen geldige reden om dezelfde inrichting in meerdere installaties uit te splitsen, aangezien de beschrijving van deze activiteit niet soortgerelateerd is. Binnen de aquacultuur kunnen er gevallen voorkomen waarin één onderneming eigenaar is van een groep bodemgebonden kooien, maar waarvan sommige kooien (tijdelijk) worden gedeeld met een andere

onderneming of exploitant. In dat geval moet de groep bodemgebonden kooien worden beschouwd als één inrichting, op basis van de eigendom van de kooien. De eigenaar is dan verantwoordelijk voor het rapporteren van alle emissies van alle exploitanten die gebruikmaken van zijn kooi(en). In deze richtsnoeren vormt het gebruik van de term "eigenaar" in dit verband een uitzondering op het algemene gebruik van de term "exploitant". In artikel 6, lid 9, van de IEPRW wordt gesteld dat wanneer een bevoegde autoriteit besluit om namens de exploitant de uitstoot te kwantificeren, exploitanten dit niet zelf hoeven te doen en dit niet aan hun autoriteiten hoeven te melden.

Figuur 5.16 toont een scenario waarin twee exploitanten elk een kwekerij beheren met een verschillend aantal afzonderlijke bodemgebonden viskooien. Deze kooien worden doorgaans aan elkaar bevestigd, waardoor een technisch verband ontstaat (in de context van de aquacultuur in het Engels een "farm" genoemd). Daarentegen wordt in figuur 5.17 een enigszins afwijkend scenario geschetst, waarbij installatie 1 en installatie 2 eigendom zijn van dezelfde onderneming, maar waarin zich mogelijk ook vis van andere ondernemingen bevindt. Zoals hierboven uiteengezet, behoren deze installaties tot één enkele inrichting, omdat zij aan dezelfde eigenaar toebehoren (inrichting 1). Bovendien omvat figuur 5.17 een groot visreservoir, dat door een andere onderneming wordt geëxploiteerd en als een afzonderlijke inrichting geldt.

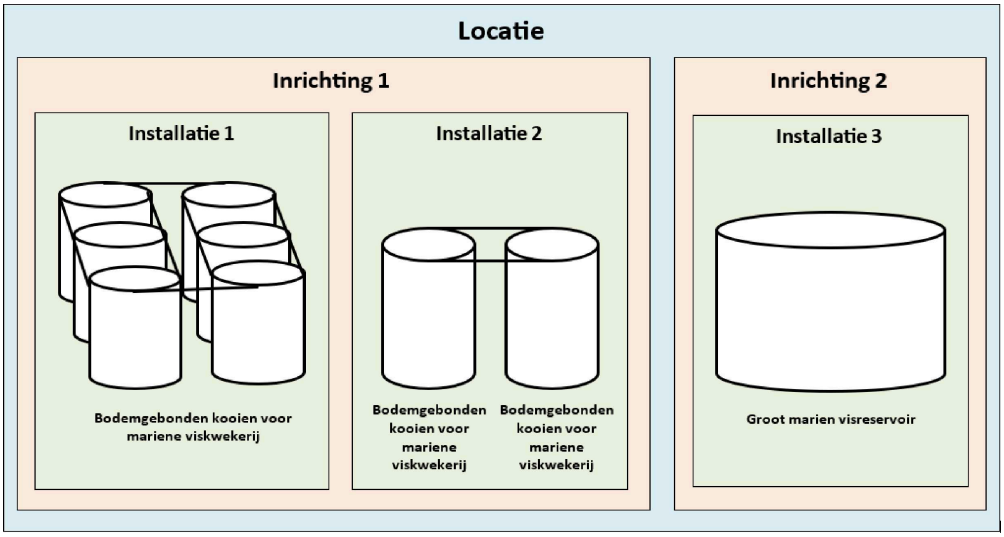
Figuur 5.16

Voorbeeld van een viskwekerij op zee met twee exploitanten

Figuur 5.17

Voorbeeld van een viskwekerij op zee met meerdere exploitanten

5.7.6. *Installaties voor het bouwen en/of ontmantelen van schepen en voor het verven of het verwijderen van verf van schepen met een capaciteit voor schepen van 100 meter of langer*

Deze activiteit (IEPR-activiteit 8) omvat zeer uiteenlopende processen (bv. bouwen, ontmantelen, verven of verf verwijderen). In de meeste gevallen wordt met een installatie slechts een van deze processen uitgevoerd. Bij deze activiteit leidt dit doorgaans tot een een-op-eenrelatie tussen inrichting en installatie. Een zeer groot complex dat eigendom is van dezelfde exploitant, kan echter verschillende gedeelten hebben die aan elk van deze activiteiten zijn gewijd (bijvoorbeeld een gedeelte voor het bouwen van schepen en een ander gedeelte voor het verven ervan; beide gedeelten voor schepen met een lengte van 100 m of meer). In dit geval moet er worden gerapporteerd voor twee installaties in de inrichting, aangezien de milieueffecten verschillend zijn en de processen geen verband met elkaar houden.

5.7.7. *Elektrolyse van water voor de industriële productie van waterstof — niet onder bijlage I bij de IED vallende installaties*

Deze activiteit omvat installaties waarmee elektrolyse van water wordt uitgevoerd, wat niet onder activiteit 6.6 van de IED valt (gedefinieerd als "Elektrolyse voor de productie van waterstof met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag"). De bevoegde autoriteiten moeten dezelfde criteria hanteren om de installaties te definiëren als die welke onder activiteit 6.6 vallen, omdat de activiteit weliswaar hetzelfde is, maar er verschillende capaciteitsdrempels gelden.

6. CONCLUSIE

Deze richtsnoeren bieden gedetailleerde informatie over de manier waarop rapporteurs van gegevens in het kader van de IEPR locaties, inrichtingen en installaties aanwijzen en hierover moeten rapporteren. In dit document wordt de nadruk gelegd op de hiërarchische rapportagestructuur die op grond van de IEPR en de IED vereist is. Zowel de IEPR als de IED zijn gebaseerd op de Inspire-verordening, die tot doel heeft de integratie van ruimtelijke en milieugegevens omwille van de beleidsvorming te vergemakkelijken.

De richtsnoeren bieden een toelichting op de verschillen en verbanden tussen locaties, inrichtingen en installaties, met inbegrip van de criteria voor het identificeren van technische eenheden, vaste installaties en daarmee rechtstreeks samenhangende activiteiten. Ook wordt er aandacht besteed aan de complexiteit van het bepalen wanneer meerdere installaties, op basis van technische verbanden en operationele afhankelijkheden, moeten worden beschouwd als onderdeel van één inrichting.

Uit een analyse van de gegevensreeks van het EU-register inzake industriële locaties voor 2022 blijkt dat de meeste inrichtingen een een-op-eenrelatie hebben met installaties, hoewel er tussen de lidstaten enkele verschillen bestaan.

Complexe situaties moeten per geval worden beoordeeld en vereisen mogelijk overleg met de vergunningverleners bij de bevoegde autoriteit van het EEA of bij de Commissie. Er kan met de EEA-helpdesk voor de industriële sector contact worden opgenomen via industry.helpdesk@eea.europa.eu.